

ENERGETICKÝ REGULAČNÍ ÚŘAD

Masarykovo náměstí 5, 586 01 Jihlava

Sp. zn. KO-10147/2014-ERU
Č. j. 10147-18/2014-ERU

V Ostravě dne 24. května 2016

ROZHODNUTÍ

Energetický regulační úřad jako věcně příslušný správní orgán podle ustanovení § 18 zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, a ustanovení § 2c zákona č. 265/1991 Sb., o působnosti orgánů České republiky v oblasti cen, ve znění pozdějších předpisů, ve správním řízení sp. zn. KO-10147/2014-ERU zahájeném dne 9. října 2015 z moci úřední podle ustanovení § 46 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), s účastníkem řízení, společností **G – TERMA s.r.o.**, se sídlem Lucemburská 1578/25, 130 00 Praha 3, IČO: 262 02 808 (dále též jen „účastník řízení“), zast. Mgr. Renatou Hovorkovou, advokátkou se sídlem v Kamenici, Slámová 670, ev. č. ČAK 10058, ve věci podezření ze spáchání správního deliktu podle ustanovení § 16 odst. 1 písm. d) zákona č. 526/1990 Sb., o cenách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o cenách“) a správního deliktu podle ustanovení § 91a odst. 1 písm. a) zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění účinném do 31. prosince 2015 (dále jen „energetický zákon“), rozhodl

takto:

I. Účastník řízení, společnost G – TERMA s.r.o., se sídlem Lucemburská 1578/25, 130 00 Praha 3, IČO: 262 02 808, se tím, že v cenové lokalitě „Tusarova 24, Praha 7“ při kalkulaci výsledné ceny tepelné energie za rok 2011 postupoval v rozporu s ustanovením § 6 odst. 1 písm. c) zákona o cenách, když nedodržel podmínky cenového rozhodnutí Energetického regulačního úřadu č. 1/2010 ze dne 11. října 2010, k cenám tepelné energie, ve znění účinném pro rok 2011 (dále jen „cenové rozhodnutí“), a to ustanovení bodu (2.5) Přílohy č. 1 cenového rozhodnutí, jelikož nedoložil žádným důvěryhodným způsobem rozdělení režijních nákladů, resp. uvedl hned několik možných způsobů rozdělení, přičemž ani jeden neodpovídal vstupní hodnotě uvedené ve výsledné kalkulaci ceny tepelné energie (tento postup tedy vzbuzoval důvodné pochybnosti, neboť byl nekontrolovatelný), a tedy touto činností nedodržel závazný postup při kalkulaci ceny, čímž požadoval cenu, jejíž kalkulace není v souladu s podmínkami věcného usměrňování cen, dopustil **spáchání správního deliktu podle ustanovení § 16 odst. 1 písm. d) zákona o cenách.**

II. Dle ustanovení § 16 odst. 4 písm. c) zákona o cenách se účastníkovi řízení za spáchání správního deliktu podle ustanovení § 16 odst. 1 písm. d) zákona o cenách ukládá **pokuta ve výši 20 000 Kč** (slovy: dvacet tisíc korun českých), která je splatná dle ustanovení § 17 odst. 6 téhož zákona do 30 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet Energetického regulačního úřadu vedený u České národní banky, se sídlem Praha 1, Na Příkopě 28, PSČ: 110 03, č. ú. 19-2421001/0710, variabilní symbol 18116.

III. Dle ustanovení § 79 odst. 5 správního řádu ve spojení s ustanovením § 6 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, se účastníkovi řízení, ukládá povinnost uhradit **náklady řízení ve výši paušální částky 1 000 Kč** (slovy: jeden tisíc korun českých). Náklady řízení jsou splatné do 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí, a to na účet Energetického regulačního úřadu vedený u České národní banky, se sídlem Praha 1, Na Příkopě 28, PSČ: 110 03, č. ú. 19-2421001/0710, variabilní symbol 18116.

IV. V části správního řízení týkající se podezření ze spáchání správního deliktu

- podle ustanovení § 91a odst. 1 písm. a) energetického zákona, kterého se měl účastník řízení dopustit tím, že v rozporu s ustanovením § 3 odst. 3 energetického zákona podnikal v energetických odvětvích bez licence na výrobu a rozvod tepelné energie, kdy podnikání mělo spočívat v tom, že nejméně v období od 1. července 2003 do dne 8. října 2015 vyráběl a distribuoval ze zdroje tepelné energie umístěného v bytovém domě na adrese Tusarova 1520/24, 170 00 Praha 7 – Holešovice, tepelnou energii pro vytápění a ohřev teplé vody do odběrného tepelného zařízení umístěného v tomtéž objektu a zároveň do odběrného tepelného zařízení umístěného v bytovém domě na adrese Jateční 1196/21, 170 00 Praha 7 – Holešovice,
- podle ustanovení § 16 odst. 1 písm. d) zákona o cenách, kterého se měl účastník řízení dopustit tím, že nedodržel při výsledné kalkulaci ceny tepelné energie za rok 2011 podmínky cenového rozhodnutí tím, že do výsledné ceny tepelné energie za rok 2011 v cenové lokalitě „Tusarova 24, Praha 7“ uplatnil v položce:
 - „odpisy“ odpisy o 58 500,50 Kč bez DPH vyšší, než odpovídá rovnoměrným účetním odpisům majetku pro výrobu tepelné energie,
 - „finanční leasing“ náklad ve výši 48 106 Kč bez DPH, který není možné zařadit do této položky,a tedy touto činností nedodržel závazný postup při kalkulaci ceny, čímž požadoval cenu, jejíž výše i kalkulace není v souladu s podmínkami věcného usměrňování cen,

se správní řízení sp. zn. KO-10147/2014-ERU **zastavuje.**

Odůvodnění

I. Úvod

Dne 9. října 2015 Energetický regulační úřad (dále jen „Úřad“) zahájil ve smyslu ustanovení § 46 správního řádu správní řízení z moci úřední s účastníkem řízení ve věci možného podezření ze spáchání správního deliktu podle ustanovení § 16 odst. 1 písm. d) zákona o cenách a správního deliktu podle ustanovení § 91a odst. 1 písm. a) energetického zákona.

Správní řízení bylo zahájeno na základě výsledků kontroly zahájené dne 8. dubna 2013 podle ustanovení § 12 odst. 2 písm. a) zákona č. 552/1991 Sb., o státní kontrole, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o státní kontrole“).

II. Kontrolní zjištění – popis skutkového stavu

Účastník řízení podnikal v roce 2011 v cenové lokalitě „Tusarova 24, Praha 7“ na základě koncesovaného živnostenského oprávnění, které bylo vydáno Městskou částí Praha 3, úřad městské části – odbor živnostenský, s předmětem podnikání „Výroba tepelné energie a rozvod tepelné energie, nepodléhající licenci realizovaná ze zdrojů tepelné energie s instalovaným výkonem jednoho zdroje nad 50kW“, podle ustanovení § 26 zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů.

V cenové lokalitě „Tusarova 24, Praha 7“ účastník řízení v roce 2011 vyráběl a distribuoval tepelnou energii ze zdroje jednak prostřednictvím odběrného tepelného zařízení na adrese Tusarova 1520/24, Praha 7, a dále zásoboval tepelnou energií venkovním rozvodem tepelné energie odběrné místo na adrese Jateční 1196/21, Praha 7.

Z podkladů předložených účastníkem řízení bylo zjištěno, že zdroj tepelné energie (dále též jen „plynová kotelna“) na adrese Tusarova 1520/24, Praha 7, a výměňiková stanice na adrese Jateční 1196/21, Praha 7, jsou ve vlastnictví účastníka řízení, který tento majetek nabyl na základě kupních smluv uzavřených v roce 2000.

II. A. Kalkulace a sjednání ceny tepelné energie

Účastníkem řízení byly v rámci šetření Úřadu zaslány dvě výsledné kalkulace ceny tepelné energie za rok 2011. Jedna byla zaslána dne 5. listopadu 2012 (č. j. 12519-4/2012-ERU) a druhá dne 10. ledna 2013 (č. j. 12519-11/2012-ERU).

Z Tabulky č. 1, která zobrazuje údaje uvedené účastníkem řízení v rámci předložených výsledných kalkulací cen tepelné energie, je patrná pouze změna v položkách kalkulace ceny „Zákonné rezervy“ a „Ostatní stálé náklady“, kam byla přesunuta částka ve výši ████████ Kč. Úřad v rámci kontroly (a následně rovněž v rámci správního řízení) dále vycházel z předložené kalkulace ze dne 10. ledna 2013.

Tabulka č. 1:

	Výsledná kalkulace ceny tepelné energie ze dne 5. listopadu 2012	Výsledná kalkulace ceny tepelné energie ze dne 10. ledna 2013
1. Proměnné náklady [Kč]		
1.1. Palivo		
1.2. Nákup tepelné energie		
1.3. Elektrická energie		
1.4. Technologická voda		
1.5. Ostatní proměnné náklady		
2. Stálé náklady [Kč]		
2.1. Mzdy a zákonné pojištění		
2.2. Opravy a údržba		
2.3. Odpisy		
2.4. Nájem		
2.5. Finanční leasing		
2.6. Zákonné rezervy		
2.7. Výrobní režie		
2.8. Správní režie		
2.9. Úroky		
2.10. Ostatní stálé náklady		
3. Zisk [Kč]		
Stálé náklady a zisk celkem		
Celkem náklady a zisk		
Množství tepelné energie [GJ]		
Cena bez DPH [Kč/GJ]		
Cena včetně DPH [Kč/GJ]		

Účastník řízení měl uzavřeny dvě smlouvy na dodávku tepelné energie.

Cena tepelné energie byla sjednána na základě „Kupní smlouvy č. [redacted] na dodávku tepla a teplé vody“ uzavřené dne [redacted] mezi účastníkem řízení a Společenstvím vlastníků jednotek domu Tusarova 1519, 1520, 1521 Praha 7, se sídlem Tusarova 1519, 170 00 Praha 7, IČO: 264 41 161 (dále jen „SVJ Tusarova“). Dodávka tepelné energie byla zajišťována odběrným tepelným zařízením pro 71 bytů a nebytové prostory o celkové výměře 5 757,4 m². Kupní smlouva stanovila platební podmínky, kdy se odběratel tepelné energie zavázal platit měsíční zálohové platby za tepelnou energii podle předložené předběžné kalkulace a splátkového kalendáře, přičemž vyúčtování ceny tepelné energie mělo být provedeno do 15. února následujícího roku.

Dne 1. července 2003 byla uzavřena „Kupní smlouva č. [redacted] na dodávku tepla a tepelné energie pro teplou užitkovou vodu“ mezi účastníkem řízení a Společenstvím vlastníků jednotek domů Jateční 1195, 1196, 1197, Praha 7, se sídlem Jateční 1195, 170 00 Praha 7, IČO: 264 41 187 (dále jen „SVJ Jateční“). Dodávka tepelné energie byla zajišťována venkovním rozvodem tepelné energie pro bytové a nebytové prostory o celkové výměře 5 117,7 m² z objektové předávací stanice, za stejných platebních podmínek jako u odběratele SVJ Tusarova.

II. B. Odpisy

Účastník řízení zahrnul do ceny tepelné energie ve výsledné kalkulaci v roce 2011 náklady do položky „Odpisy“ ve výši [redacted] Kč.

Účastník řízení byl v rámci kontroly opakovaně vyzván k doložení nákladů, které jsou zahrnuty ve výsledné kalkulaci ceny do položky „Odpisy“.

Dne 5. dubna 2013 zaslal účastník řízení v rámci kontroly „Odpisový plán“, který obsahoval rozpis ročních odpisů od roku 2003 do roku 2011 bez podrobného vyčíslení jednotlivých položek investičního majetku. Za kontrolovaný rok 2011 byly odpisy v celkové výši [REDACTED] Kč, tyto náklady byly zahrnuty do výsledné kalkulace ceny tepelné energie za rok 2011.

Dne 15. dubna 2013 byly účastníkem řízení doloženy odpisové plány majetku, jehož odpisy účastník řízení zařadil do položky kalkulace ceny „Odpisy“.

Účastník řízení předložil pouze dvě inventární karty majetku vedené pod čísly 5 a 6, majetek pořízený v roce 2001 v pořizovací hodnotě [REDACTED] Kč za nebytový prostor a v pořizovací hodnotě [REDACTED] Kč za technologii kotelny (kotle a strojní zařízení). U obou odpisových plánů účastník řízení stanovil dobu odpisování na 30 let a způsob odpisování ve formě tzv. zrychlených odpisů.

V inventární kartě majetku č. 5 byla zůstatková cena majetku ke dni 31. prosince 2010 ve výši [REDACTED] Kč. Zůstatková cena majetku ohledně majetku v inventární kartě č. 6 byla ke dni 31. prosince 2010 ve výši [REDACTED] Kč.

Z výše uvedeného vyplývá, že účastník řízení doložil v rámci kontroly pouze evidenci investičního majetku na kartách majetku č. 5 a 6 souvisejícího s výrobou a rozvodem tepelné energie. V položce kalkulace výsledné ceny pro rok 2011 však účastník řízení uplatnil náklad ve výši [REDACTED] Kč. Účastník řízení v rámci kontroly uvedl, že „*Automobily jsou používány průběžně na naše činnosti – správa domů, prodej tepla i ostatní činnosti. Podíl jsme stanovili procentem, kterým se uvedené činnosti podílejí na výnosech.*“

Kontrolní pracovníci Úřadu si v průběhu kontroly opakovaně žádali o podklady, které by vedly k rozklíčování nákladů zahrnutých do výsledné kalkulace ceny tepelné energie v položce „Odpisy“.

Dne 15. července 2013 kontrolní pracovníci žádali o doložení všech inventárních karet a odpisových plánů majetku, které vstupují do položky kalkulace výsledné ceny tepelné energie „odpisy“ pro rok 2011. Následovala další žádost o doplnění podkladů, která byla zaslána dne 16. srpna 2013. Podklady byly zaslány až dne 28. srpna 2013, kde bylo účastníkem řízení vysvětleno, že „*položka odpisy je 6,9 % z ceny strojního zařízení.*“ Tato informace byla sdělena opětovně doloženými podklady ze dne 14. listopadu 2013, kdy účastník řízení sdělil, že „*Kalkulace odpisů ve výši Kč [REDACTED]. Analogicky jsme odvodili z ceny strojního zařízení: 6,9 % z Kč [REDACTED] (tj. kvalifikovaný odhad aktuální zůstatkové ceny strojního zařízení)*“. Po opakované výzvě k vyjádření stanovení procenta 6,9 bylo účastníkem řízení na Úřad zasláno vysvětlení: „*Částka odpisu [REDACTED] je 6,9 % z ceny strojního zařízení, která byla stanovena znaleckým posudkem. Tento podklad byl v archivu v Tusarově ul., který byl v r. 2002 vyplaven povodní. Po povodních jsme nakoupili nové zařízení a podle tehdejších zákonů jsme povodňové škody účtovali rovnou do nákladů, nikoli jako investici. Karta majetku vychází z kupní ceny, odpisy v ceně tepla jsou z ceny podle znal. posudku. Výši procenta jsme získali na školeních Ing. [REDACTED] a Ing. [REDACTED]. 6,9 % byla uzance ze zákonných odpisů kotelny (z ceny strojního zařízení se odepisuje 15 let) Znal. posudek byl zřejmě na Kč*

██████ (což je skutečně 6,9% Kč ██████). Cenu již nedokážeme zrekonstruovat na korunu, z údajů pamětníků (viz výše) nám vychází cena ██████ tis Kč.“

Dne 26. července 2013 byl účastníkem řízení doložen dokument nazvaný „ODPISOVÝ PLÁN G-TERMA s.r.o.“, z něhož vyplývá, že účastník řízení v kontrolovaném roce 2011 zahrnul do celkových odpisů (podle odpisových karet) majetek, který slouží jak pro výrobu a rozvod tepelné energie v kontrolované cenové lokalitě (tj. nebytový prostor, kotle a strojní zařízení), tak majetek, který slouží účastníkovi řízení i v rámci jiných činností např. správa domů, prodej tepla i ostatních činností. Odpisy vyčíslené účastníkem řízení ve výše uvedeném odpisovém plánu jsou v celkové výši ██████ Kč. V předloženém odpisovém plánu dále účastník řízení uvedl „Mínus oprava v DP 2001 změna zatřídění“ ve výši ██████ Kč. Tuto částku od zrychlených odpisů odečetl. K této odečtené částce bylo dne 14. listopadu 2013 podáno účastníkem řízení toto vysvětlení „Oprava v PD 2001 změna zatřídění – šlo o opravu odpisů strojního zařízení. Na radu daň.poradce bylo v r.2001 strojní zařízení kotelný zařazeno do odpisové tř.3, nový daň.poradce nám v r.2011 poradil přetřídít toto zařízení do tř. 5.“.

Kontrolní pracovníci si v průběhu kontrolního šetření opakovaně vyžádali podklady, které by vedly k rozklíčování nákladů zahrnutých do výsledné ceny tepelné energie v položce „Odpisy“. Na dotaz, jak účastník řízení využívá automobily v souvislosti s výrobou a dodávkou tepelné energie, včetně způsobu dělení nákladů na jednotlivé činnosti, bylo účastníkem řízení dne 14. listopadu 2013 sděleno: „Automobily jsou používány průběžně na naše činnosti – správa domů, prodej tepla i ostatní činnosti. Podíl jsme stanovili procentem, kterým se uvedené činnosti podílejí na výnosech.“ V rámci režijních nákladů účastník řízení uplatnil odpisy majetku, který rozděluje mezi podnikatelské činnosti, včetně nákladů na pohonné hmoty aut, nákupu automobilových doplňků a jejich opravy.

Účastník řízení používá pro zajištění procesu výroby tepelné energie v daných podmínkách nebytové prostory včetně zdroje tepelné energie, dále venkovní rozvody a výměňkovou stanici. Po opakovaných žádostech o doložení majetku, jehož odpisy jsou uplatněným nákladem v ceně tepelné energie v celkové výši ██████ Kč, účastník řízení zaslal opakovaně pouze dvě inventární karty hmotného majetku vedené pod čísly 5 a 6. Jednalo se o nebytový prostor a kotle a strojní zařízení, jak je popsáno výše. Zaslán byl také odpisový plán, z něhož nejsou patrné položky (zejména osobní automobily) vztahující se k cenové lokalitě „Tusarova 24, Praha 7“. K majetku, k němuž měl být proveden znalecký posudek, jak účastník řízení sdělil dne 12. března 2014, nebyla doložena majetková karta ani odpisový plán, přičemž strojní část technologie pro výrobu tepelné energie je uvedena na výše uvedené kartě majetku č. 5. S ohledem na způsob řešení dodávek tepelné energie v této cenové lokalitě a s ohledem na fyzickou prohlídku těchto zařízení je možné vyloučit existenci dalšího zařízení pro výrobu tepelné energie.

V rámci kontroly vyčíslili kontrolní pracovníci částku oprávněných nákladů v položce „Odpisy“ z předložených podkladů, a to ve výši ██████ Kč.

Ani po opakovaných výzvách nebylo doloženo vlastnictví žádného dalšího majetku sloužícího výhradně pro výrobu a rozvod tepelné energie v kontrolované cenové lokalitě, který by měl být zahrnut do položky kalkulace ceny „Odpisy“ ani s ohledem na rozsah provozovaného majetku použitého pro výrobu tepelné energie nelze existenci dalšího takového majetku předpokládat.

II. C. Finanční leasing

Účastník řízení ve výsledné kalkulaci ceny tepelné energie v položce „Finanční leasing“ uplatnil náklad ve výši [REDACTED] Kč.

Vlastnictví k venkovnímu rozvodnému zařízení nebylo v kontrolovaném období vyřešeno. Dne 28. ledna 2013 v rámci šetření doložil účastník řízení dokument „Zápis z jednání dne 22.4.2009 – financování nainstalovaného výměníku Jateční 21“ ze dne 28. dubna 2008. Jedná se o zápis ze schůze, kde se zástupci zúčastněných stran, tj. účastník řízení, společnost J. N. Nova s.r.o. a SVJ Jateční domluvili, že náklady na pořízení výměníku na adrese Jateční 1196/21 v celkové výši [REDACTED] Kč bez DPH podle následujícího přehledu (vše doloženo účetními doklady viz Tabulka č. 2) budou uhrazeny účastníkem řízení.

Tabulka č. 2:

Pořízení nového výměníku (formulace na dokladech)	Účetní doklad (faktura)	Datum vystavení	Částka bez DPH
montážní práce ve VS-Jateční 19	[REDACTED]	[REDACTED]	[REDACTED]
výměna těsnění na tekoucím čtyřcestném ventilu domu Jateční	[REDACTED]	[REDACTED]	[REDACTED]
výměna vadného čerpadla natápění TUV pro dům Jateční v kotelně domu Tusarova 24	[REDACTED]	[REDACTED]	[REDACTED]
práce ve VS obytného domu Jateční 19	[REDACTED]	[REDACTED]	[REDACTED]
montáž výměníku	[REDACTED]	[REDACTED]	[REDACTED]
měříče tepla, zapojení, kompletní vyzkoušení, uvedení do provozu a zaplombování	[REDACTED]	[REDACTED]	[REDACTED]
Celková částka za pořízení výměníků v roce 2008			[REDACTED]

Veškeré náklady spojené s pořízením nového výměníku, včetně materiálu a montážních prací, byly dle doložených účetních dokladů pořízeny (uhrazeny) účastníkem řízení. Dále je z doložených účetních dokladů a technických zpráv zřejmé, že účastník řízení prováděl jednotlivé opravy a údržbu tepelného zařízení na adrese Jateční 1196/21, kde je umístěna výměníková stanice.

Ve výše uvedeném zápisu je dohodnuto: „Strany se též dohodly, že rozložení platby za výměník bude ošetřeno smluvně, smlouvu zajistí SVJ Jateční a předá k odsouhlasení a následně k podpisu. V případě ukončení smlouvy před rokem 2011 se SVJ Jateční zavazuje uhradit zůstatek smluvní ceny jednorázově.“

Na základě zápisu měla být částka ve výši [REDACTED] Kč rovnoměrně rozložena do 4 let (tj. [REDACTED] Kč) ve vyúčtování ceny tepelné energie pro domy Jateční 1195, 1196 a 1197. Smlouva k tomuto zápisu nebyla však předložena. Veškeré účetní doklady za pořízení nového výměníku byly vystaveny na účastníka řízení a z doloženého zápisu není ani zřejmé, že by vlastnictví po splacení dohodnuté částky mělo přejít na odběratele. Účastník řízení, přestože podmínky toho zápisu nebyly naplněny, ani smluvním vztahem ošetřeny, uplatňuje v ceně tepelné energie v položce výsledné kalkulace ceny tepelné energie „Finanční leasing“ v kontrolovaném roce ¼ nákladů z [REDACTED] Kč.

V uvedeném případě nebyl uzavřen žádný platný smluvní vztah mezi pořizovatelem zařízení, účastníkem řízení, případným nájemcem a SVJ Jateční. Náklady na pořízení a údržbu tohoto majetku byly hrazeny účastníkem řízení. Účastník řízení, ani jako leasingový pronajímatel, nevedl majetek ve své účetní a daňové evidenci, přesto po dobu 4 let do ceny

tepelné energie zahrnoval poměrnou část nákladů na pořízení této předávací stanice a náklady na zajištění jeho řádné provozuschopnosti. Poslední zpráva o provozní revizi vztahující se k výměníku na adrese Jateční 1196/21, Praha 7 byla v rámci kontroly doložena ze dne 26. listopadu 2011. Uhrazena pak byla účastníkem řízení.

Na základě výše uvedeného kontrolní pracovníci dospěli k závěru, že účastník řízení měl pořízený majetek vést ve své evidenci a jako takový také odpisovat. Ve výsledné ceně tepelné energie by se náklady na pořízení výměňkové stanice projevily ve výši odpisů, po dobu jeho odpisování. Podle revizní zprávy byla tlaková zkouška provedena výrobcem nádoby v roce 2008 podle ČSN 07 0710, čl. 124, vyhláška č. 18/1979, kterou se určují vyhrazená tlaková zařízení a stanoví některé podmínky k zajištění jejich bezpečnosti, ve znění pozdějších předpisů, další její provedení se předpokládá minimálně za dobu 9 let.

Cenové rozhodnutí stanoví pro předávací stanice minimální dobu odpisování pro nově pořízený majetek, pro předávací stanici (výměňkovou stanici) na 12 let.

II. D. Správní režie

Účastník řízení zahrnul do výsledné kalkulace ceny tepelné energie v položce „Správní režie“ náklad ve výši [REDAKCE] Kč, což při dodaném množství tepelné energie [REDAKCE] GJ představuje [REDAKCE] Kč/GJ.

V rámci kontroly kontrolní pracovníci Úřadu dostavili dne 15. dubna 2013 do sídla účastníka řízení a požadovali předložení kopie směrnice pro rozdělení výrobní a správní režie ve výsledné ceně tepelné energie, včetně vyčíslení jejich výše a způsobu rozdělení režijních nákladů mezi jednotlivé činnosti společnosti. Účastník řízení tuto směrnici nepředložil. Při kontrole bylo do „Zápisu z průběhu kontroly“ ze dne 15. dubna 2013 pod č. j. 03083-6/2013-ERÚ uvedeno, že tato směrnice bude účastníkem řízení zaslána do 30. dubna 2013. Na základě toho bylo dne 2. května 2013 pod č. j. 03083-7/2013-ERÚ zasláno pouze sdělení účastníka řízení, že „*Správní režii účtujeme podle vyrobených GJ – v uvedené kotelně jde o cenu za GJ Kč 25,20. Podíl správní režie na jednotlivé druhy podnikání, tj. správa domu, prodej tepla a provoz kotelen stanovujeme podle podílu výnosů z jednotlivých činností.*“

Dne 24. května 2013 bylo Úřadem pod č. j. 03083-8/2013-ERÚ opětovně zažádáno o popis podílu připadajících nákladů na „Správní režii“ (tedy celkovou částku a její rozdělení podle výnosu), dále o rozklíčování a podrobné vyčíslení položky „Správní režie“. Na základě žádosti účastníka řízení byl termín doložení těchto podkladů posunut na den 30. června 2013. Podklady byly zaslány až dne 2. července 2013 pod č. j. 03083-14/2013-ERÚ, tuto informaci však neobsahovaly. Následně bylo dne 15. července 2013 pod č. j. 03083-15/2013-ERÚ opětovně žádáno doložení celkové výše „Správní režie“ za společnost pro rok 2011 a celkové vstupní hodnoty při rozdělení mezi podnikatelské činnosti a jednotlivé cenové lokality. Dne 26. července 2013 pod č. j. 03083-16/2013-ERÚ bylo účastníkem řízení sděleno: „*Přehled celkových vstupních hodnot vč. Hlavní knihy a rozdělení mezi podnikatelské činnosti. Náš software neumožňuje doložit rozdělení mezi cenové lokality. Zákazníkům účtujeme částky, které nám odsouhlasí, moc rádi bychom účtovali zadaným podílem, nicméně zákazníci mnohdy s výší režijních nákladů nesouhlasí a tak jim vyhovíme, abychom zakázku vůbec dostali.*“

Kontrolní pracovníci si vyžádali doplnění podkladů a upřesnění způsobu rozdělení celkových nákladů mezi jednotlivé cenové lokality za položky kalkulace, mimo jiné „Správní režii“. Dne 28. srpna 2013 pod č. j. 03083-18/2013- ERÚ bylo účastníkem řízení sděleno „Částku správní režie účtujeme podle smlouvy. Částka stálých nákladů vč. zisku, kde je zahrnuta i správní režie, nepřekračuje u žádné kotelny limit [redacted] Kč/GJ.“.

Kontrolní pracovníci opakovaně žádali o popis podílu připadajících nákladů na položku kalkulace „Správní režie“, resp. celkovou částku připadající na správní režii společnosti a způsob jejího rozdělení. Každé vyjádření účastníka řízení obsahovalo jiný způsob dělení nákladů, nebylo ověřitelné. Kontrolní pracovníci shrnuli veškeré informace podané k režijním nákladům uplatněným v kalkulaci výsledné ceny tepelné energie v roce 2011 a došli k následujícímu zjištění:

Z doložené tabulky pod názvem „Přehled celkových vstupních hodnot dle Hlavní knihy a rozdělení mezi podnik. činnosti“ a tabulky „Rozpis režijních nákladů a celkových výnosů“ je zřejmé, že celkové režijní náklady za společnost byly ve výši [redacted] Kč. Z těchto režijních nákladů bylo 7,6 %, které si účastník řízení určil stanovením procenta z mezisoučtu pro rozdělení na výrobní a správní režii, viz citace, vysvětlení položky výrobní režie ze dne 12. března 2014 pod č. j. 03083-37/2013-ERÚ „Částka Kč [redacted] (viz rozpis režijních nákladů a celkových výnosů) je rozdělena na Výrobní režii pro prodej tepla ve výši [redacted] % jsme stanovili na základě dlouhodobé obvyklosti nákladů (průměr [redacted]), kdy jsme použili dokonce nižší procento.“, tzn. za celou společnost byla zahrnuta do položky „Výrobní režie“ částka ve výši [redacted] Kč (tj. [redacted] % z celkových režijních nákladů), zbývající část režijních nákladů ([redacted] %) označených jako „Správní režie“, ve výši [redacted] Kč, byla rozdělena podle podílu výnosu na jednotlivé druhy činností označených účastníkem řízení jako provoz, teplo a ostatní (na provoz [redacted] Kč, teplo [redacted] Kč a ostatní činnosti [redacted] Kč).

Kontrolní pracovníci však zjistili, že tímto dělením a postupem při dělení režijních nákladů a vyčíslení položky „Výrobní režie“ a „Správní režie“ ve výsledné kalkulaci ceny tepelné energie v cenové lokalitě „Tusarova 24, Praha 7“ účastník řízení v případě výrobní režie nepostupoval.

Ve skutečnosti byl ve výsledné kalkulaci ceny tepelné energie v uvedené cenové lokalitě v položce „Výrobní režie“ zahrnut náklad ve výši [redacted] Kč, který účastník řízení doložil kopiemi účetních dokladů.

V uvedené cenové lokalitě bylo dodáno [redacted] GJ a uplatněný náklad ve výsledné kalkulaci ceny tepelné energie v položce „Správní režie“ byl [redacted] Kč, což představuje [redacted] Kč/GJ. Účastník řízení dne 2. května 2013 pod č. j. 03083-7/2013-ERÚ sdělil, že správní režii účtuje podle vyrobených GJ. Za celou společnost bylo v kontrolovaném roce vyrobeno celkem [redacted] GJ a vyčíslené celkové náklady na správní režii byly ve výši [redacted] Kč a jednotkový náklad správní režie by tak byl [redacted] Kč/GJ.

III. Průběh správního řízení

Na základě skutečností zjištěných při provedené kontrole zahájil Úřad po vyhodnocení všech uvedených skutečností podle ustanovení § 46 správního řádu správní řízení z moci úřední. Dne 8. října 2015 zaslal správní orgán účastníkovi řízení oznámení o zahájení správního řízení č. j. 10147-1/2014-ERU, které bylo účastníkovi řízení doručeno

dne 9. října 2015 a ve kterém byl účastník řízení poučen o právu podat návrhy na doplnění řízení ve smyslu ustanovení § 36 správního řádu.

Dne 8. října 2015 převzal správní orgán do správního spisu kontrolní spis sp. zn. 03083/2013-ERU, o čemž vyhotovil záznam o vložení do spisu č. j. 10147-4/2014-ERU.

Dne 20. srpna 2015 obdržel Úřad přípis nazvaný „Oznámení o zahájení správního řízení“, v rámci kterého účastník řízení zejména uvedl, že nesouhlasí s tím, že jsou naplněny skutkové okolnosti týkající se správních deliktů, na které Úřad odkazuje.

Dne 3. listopadu 2015 obdržel Úřad přípis nazvaný „Návrh na zastavení řízení“, v rámci kterého účastník řízení zejména uvedl, že navrhuje, aby řízení bylo zastaveno, a to z důvodu uplynutí lhůty dané zákonem pro zahájení správního řízení a zánik odpovědnosti s odkazem na ustanovení § 17 odst. 3 zákona o cenách a ustanovení § 91d odst. 3 energetického zákona.

Účastník řízení dále uvedl, že je mu známo, že podnět k šetření o spáchání správních deliktů, resp. porušení povinnosti dané zákonem byl doručen Úřadu v roce 2012, pravděpodobně již v první polovině tohoto roku, oznámení o zahájení řízení však bylo účastníkovi řízení doručeno až dne 8. října 2015.

Ve dnech 25. ledna 2016 a 10. března 2016 správní orgán zaslal v kontextu žádosti účastníka řízení o prodloužení lhůty k vyjádření a nahlížení do spisu účastníkovi řízení vyrozumění o možnosti vyjádřit se k podkladům rozhodnutí č. j. 10147-8/2014-ERU, resp. 10147-13/2014-ERU, které mu bylo doručeno dne 26. ledna 2016, resp. 14. března 2016. V něm správní orgán informoval účastníka řízení v souladu s ustanovením § 36 odst. 3 správního řádu o možnosti vyjádřit se k podkladům rozhodnutí, než bude rozhodnutí ve věci vydáno.

Dne 24. března 2016 obdržel Úřad vyjádření účastníka řízení k podkladům rozhodnutí a návrh k doplnění dokazování, ve kterém účastník řízení uvedl, že nesouhlasí s tím, že se dopustil správních deliktů, a považuje za podstatné Úřad seznámit se skutkovými okolnostmi celého případu, které podle něj mají podstatný vliv na posouzení nejen zavinění ve věci řešených správních deliktů.

Prohlášením vlastníka o rozdělení domu na jednotky podle zákona č. 72/1994 Sb., v tehdy platném znění, provedl původní vlastník, Pražská správa nemovitostí, spol. s r. o., rozdělení domu Tusarova č. p. 1519, 1520 a 1521 na jednotky a samostatným prohlášením též rozdělení domu Jateční č. p. 1195, 1196 a 1197 na jednotky (dále jen „Prohlášení“).

Prohlášením původní vlastník zcela bez ohledu na skutečný stav, zejm. stavební, a dokonce v rozporu se zákonem tyto domy rozdělil do dvou objektů a v objektech dokonce vymezil kotelnu a výměňkovou stanici jako nebytové jednotky.

Prohlášení dále vůbec nereflektovalo skutečnost, že v domě Tusarova č. p. 1520 se nachází kotelna, ze které jsou všechny tyto domy vytápěny, a to ani vzájemným závazkem či jiným právem. Ve svém Prohlášení původní vlastník ani nereflektoval určitou stavební anomálii, tedy podzemní stavbu (tunel), kterým je vedeno vedení tepla z kotelny do výměňkové stanice v domě Jateční č. p. 1196, kdy vlastnictví této podzemní stavby bylo a je nevyřešeným problémem a nositelem sporných práv a povinností v podstatě dodnes.

Z důvodu této stavební anomálie a způsobu vytápění výše uvedených domů neměly být vůbec domy rozděleny Prohlášením vlastníka dle zákona o vlastnictví bytů na dva objekty, ale je nutno je v tomto smyslu považovat za jediný objekt vytápěný jediným zařízením, kdy ve skutečnosti mohly být v souladu s právními předpisy rozděleny na jednotky pouze společně jako jeden objekt.

Ostatně nesprávné provedení Prohlášení, resp. absolutní neplatnost Prohlášení dle ustanovení § 39 zákona č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, v tehdy platném znění, výslovně konstatoval Nejvyšší soud ČR ve svém rozhodnutí sp. zn. 28 Cdo 1788/2003 ze dne 6. listopadu 2003 z důvodu vymezení kotelny jako nebytové jednotky, když vymezení kotelny a výměňkové stanice jako nebytové jednotky je pouze důsledkem nezohlednění a nereflaktování stavební anomálie a způsobu vytápění všech domů. Tento právní stav nebyl z důvodu rozsáhlého zásahu do práv třetích osob nikdy uveden v katastru nemovitostí do souladu s tímto rozhodnutím, ale ani nebyl nikdy fakticky napraven.

Účastník řízení koupil v roce 1999 nebytovou jednotku – kotelnu nacházející se v domě Tusarova č. p. 1520, a tím se stal členem SVJ Tusarova, a zároveň nebytovou jednotku - výměňník nacházející se v domě Jateční č. p. 1196, a tím se stal členem SVJ Jateční (dále obě též jen „SVJ“).

Tyto nebytové prostory byly účastníkovi řízení nabídnuty původním vlastníkem, Pražskou správou nemovitostí, spol. s r.o., z důvodu nutnosti řešení následného vytápění domů. Pro SVJ Jateční a SVJ Tusarova byla totiž jediná možnost, jak společně domy vytápět, a to že obě nebytové jednotky bude vlastnit jedna osoba, člen obou SVJ, a zároveň uzavrou s touto osobou provázanou dohodu o dodávce tepelné energie a rozúčtování nákladů, neboť nevyřešený vlastnický vztah k podzemní stavbě a proklamovaná neplatnost Prohlášení v podstatě znemožňovala SVJ jakoukoliv jinou možnost vytápění v dané situaci.

Účastník řízení byl původním vlastníkem a též vlastníky jednotek v těchto domech osloven, zda by pomohl vyřešit v podstatě pro SVJ neřešitelnou a komplikovanou situaci při vytápění domů, a to provozováním kotelny a zajištěním dodávky tepelné energie do předmětných domů. Účastník řízení se rozhodl, že vyjde oběma SVJ vstříc, neboť předmětem jeho podnikání byla právě správa domu a provozování kotelen, tedy zajistit požadovanou činnost uměl. Důvodem rozhodnutí byla mimo jiné právě skutečnost, že podle názoru účastníka řízení z důvodu topného systému a stavební anomálie nelze domy považovat za dva objekty, ale jedná se o objekt jediný.

Po vzájemné dohodě tedy byla s oběma SVJ uzavřena smlouva na dodávku tepla a teplé vody, kde se strany dohodly na způsobu úhrady a vyúčtování nákladů, které účastník řízení s provozem kotelny a dodávkou tepla vynaloží. Takto vypočtená „cena“ byla pro SVJ, výhodná a byla nižší než skutečná obvyklá cena tepla v daném místě a čase. S tímto i obě strany smlouvu uzavřely. Navíc tento způsob vytápění a provozu kotelny byl vzhledem k výše uvedenému jediný možný.

Po uplynutí delšího období bezproblémového fungování vzájemného vztahu až v roce 2011 vedení SVJ Jateční začalo zpochybňovat účastníkem řízení účtovanou částku, a to zejména z důvodu, že účastník řízení jako člen SVJ, by neměl „vydělávat“ na své činnosti, neboť tuto činnost činí v podstatě pro „své“ společenství, jehož je členem, a dalším problémem a důvodem vzniku sporů (a to i mezi oběma SVJ) byla právě nutnost oprav podzemní stavby, kde se nacházelo vedení tepelné energie.

Vedení SVJ Jateční začalo napadat vyúčtování, začalo zpochybňovat vydané faktury, jejichž úhrada byla v rozporu s uzavřenou smlouvou SVJ Jateční zadržována, a celý spor vyústil v to, že domy Jateční č. p. 1195, 1196 a 1197 se v roce 2014 od provozované kotelny odpojily a SVJ Jateční spolupráci s účastníkem řízení ukončilo. Faktura za poskytnuté služby za sporné období roku 2011 ze dne 17. ledna 2012 ve výši [REDAKCE] Kč nikdy nebyla SVJ Jateční uhrazena, a to ani v nezpochybnitelné části skutečně vynaložených nákladů (dodávka plynu, elektřiny, apod.), i když tepelné energie byla i přes výše uvedené rozpory pořád řádně dodávána.

Zisk z provozované činnosti měl účastník řízení minimální, v podstatě veškerý zisk byl spotřebován na platy zaměstnanců a provoz účastníka řízení. Dokonce z důvodu nezaplacené faktury byl provoz v celkovém vyúčtování ztrátový, když i Úřadem vytýkané odpisy společnost řádně zdanila.

Účastník řízení se dlužné částky nikdy nedomáhal soudní cestou, neboť vzhledem k mimořádným okolnostem, kdy službu zajišťoval jako člen SVJ Jateční, upřednostňoval vyřešení věci smírnou cestou. Bohužel SVJ Jateční se cítilo natolik poškozeno, že podalo na účastníka řízení podnět k Úřadu na kontrolu jeho činnosti, kdy výsledek kontrolního šetření je předmětem tohoto správního řízení.

Je třeba zdůraznit, že tento způsob provozu kotelny a dodání služby – poskytování tepelné energie účastník řízení aplikoval pouze v tomto jediném pro účastníka řízení zcela mimořádném případě, a to z důvodu výjimečných okolností (stavební anomálie, nezákonné a nesprávné Prohlášení).

Důvodem poskytování těchto služeb byla zejm. skutečnost, že účastník řízení byl vlastníky jednotek osloven, aby jim pomohl vyřešit provoz kotelny a dodávku tepelné energie do bytů v předmětných domech, ve kterých vznikla (nezákonně) dvě SVJ jako oddělené právnické osoby, byť pro účely dodávky tepelné energie se jednalo v podstatě o jeden objekt.

Nutno konstatovat, že s dodávkou tepelné energie do bytů nebyl nikdy problém a i při sporech o vyúčtování účastník řízení nikdy nepřistoupil k zásahům do spokojeného a komfortního bydlení osob užívajících byty v předmětných domech, ačkoliv k tomu měl podle uzavřené smlouvy právo.

Jako důkaz k výše uvedeným tvrzením předložil účastník řízení Rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 28 Cdo 1788/2003, Dohodu o ukončení dodávek tepla ze dne 1. května 2014 a fakturu č. 81069.

Ke skutkovým okolnostem, ze kterých Úřad dovozuje spáchání správního deliktu, účastník řízení namítá následující:

Účastník řízení má za to, že pro účely dodávky tepelné energie je třeba domy považovat za jeden objekt. Ve věci je nutno přihlížet i ke skutečnosti, že Prohlášení bylo prohlášeno soudem za absolutně neplatná a tato skutečnost nebyla nikdy napravena. Vzhledem k výše uvedenému tak měl účastník řízení řádná povolení k podnikání k činnosti, kterou provozoval v domech Tusarova a Jateční. Není pak dále pravdou, že by účastník řízení dodával tepelnou energii do domů Jateční č. p. 1195, 1196, a 1197 do současné doby, dodávka byla ukončena ke dni 1. května 2014, a to dohodou o ukončení dodávek z téhož dne.

Účastník řízení má za to, že odpisy učinil řádně v souladu s právními předpisy, včetně zařazení nákladu jako „finančního leasingu“, ani nesouhlasí s tím, že by nedoložil rozdělení režijních nákladů, a tím by nedodržel závazný postup při kalkulaci ceny, což podle jeho názoru i vyplývá ze skutkových zjištění v rámci kontrolního šetření. Závěr, který vyplývá z kontrolního protokolu, těmto skutkovým zjištěním totiž vůbec neodpovídá. Po skutkové stránce tedy nedošlo k naplnění ani jedné ze skutkových podstat správních deliktů.

Účastník řízení dále v rámci svého vyjádření uvedl, že trvá na své námitce z předchozích vyjádření týkající se zániku odpovědnosti za oba dva projednávané správní delikty, k čemuž odkázal na rozsudky Nejvyššího správního soudu ČR sp. zn. 7 Afs 14/2011 a sp. zn. 7 A 167/1994 a dále na nález Ústavního soudu sp. zn. I. ÚS 1898/09, a dále konstatoval, že Úřad dosud dostatečně nezjistil skutkový stav věci, a to beze všech pochybností.

Účastník řízení dále odkázal na své vyjádření ze dne 3. listopadu 2015, kde uvedl, že je mu známo, že kontrolní šetření bylo zahájeno z důvodu žádosti SVJ Jateční (či jiné konkrétní osoby) adresované Úřadu jako kontrolnímu orgánu za účelem kontroly stanovení ceny tepelné energie za rok 2011. SVJ Jateční toto výslovně účastníkovi řízení sdělilo při vzájemných jednáních o vyřešení nezaplaceného vyúčtování fa č. 81069. Časově lze tuto žádost zařadit do léta 2012. Tomuto časovému zařazení odpovídají i údaje uvedené v Protokolu č. [REDAKCE], kde se výslovně uvádí, že účastník řízení jako kontrolovaná osoba předložil první dokumenty již 5. listopadu 2012.

Výzva k předložení těchto dokumentů ani samotný podnět SVJ Jateční (či jiné osoby) ke kontrole vyúčtování se ve spise ani v kontrolním spise nenachází, což účastník řízení považuje za nedostatek a porušení správního řádu.

Přitom nelze věřit tomu, že tato kontrola proběhla na základě řádného a nikým neiniciováného programu kontrol Úřadu. Oznámení o zahájení kontroly (které se jako první listina v kontrolním spise nachází) ze dne 27. března 2013 včetně dokumentů, které jsou vyžádány ke kontrole, je natolik konkrétní, že je nepochybné, že vychází z určitého poukázání na nesprávné vyúčtování třetí osobou, tedy SVJ Jateční či jinou konkrétní osobou. Období roku 2011 i sporné body vyúčtování včetně argumentace i přesně odpovídají sporným bodům, které účastník řízení se SVJ Jateční ve věci nezaplacení vyúčtování tepelné energie za rok 2011 řešil.

Účastník řízení má za to, že je nepochybné, že podnětem k zahájení kontroly bylo oznámení třetí osoby, tedy SVJ Jateční, či člena SVJ Jateční v roce 2011, které obsahovalo dostatečně určitý popis skutkových okolností včetně upozornění na podezření z porušování právních předpisů o cenách, tedy oznámení, které svým obsahem je natolik konkrétní, že Úřad se mohl na základě tohoto oznámení dozvědět o porušení zákona, a to ve smyslu výkladu počátku běhu subjektivní lhůty Nejvyšší správním soudem ČR a Ústavním soudem ČR.

S ohledem na výše uvedené účastník řízení navrhl, aby správní orgán provedl důkaz:

- oznámením o podnětu k provedení kontroly stanovení ceny tepla (vyúčtování tepelné energie za rok 2011) společností v lokalitě „Tusarova 24, Praha 7“, které, pokud se nenachází v dispozici Úřadu v předmětném či jiném spise, nechť si vyžádá přímo od SVJ Jateční či konkrétních osob – členů SVJ Jateční, a to paní Ireny Siudové, předsedkyně výboru, a Michala Tatera, místopředsedy výboru,

- výzvou (výzvami) Úřadu k předložení dokumentů adresované účastníkovi řízení, na základě kterých účastník řízení předložil dokumenty pod č. j. [REDAKCE] Úřadu dne 5. listopadu 2012, 7. prosince 2012, 10. ledna 2013, 28. ledna 2013 a 28. března 2013,

Účastník řízení s odkazem na ustanovení § 17 odst. 3 zákona o cenách a § 91d odst. 3 energetického zákona uvedl, že má za to, že jak v případě podezření ze spáchání správního deliktu dle zákona o cenách, tak i správního deliktu dle energetického zákona, uplynula subjektivní tříletá, resp. dvouletá, lhůta zániku odpovědnosti.

Účastník řízení závěrem uvedl, že v případě, že i po doplněném dokazování, které navrhuje, bude mít Úřad i nadále za to, že řízení nelze zastavit a věc je třeba projednat s tím, že zároveň dospěje k závěru, že došlo k naplnění skutkové podstaty správních deliktů, a k jejich spáchání ze strany účastníka řízení, apeluje účastník řízení na dodržení zásad správního řízení a správního trestání ve vztahu zejména k subsidiaritě správního trestání, posouzení společenské nebezpečnosti a zásadě ochrany dobré víry a veřejného zájmu dle ustanovení § 2 správního řádu.

Jak již je výše uvedeno účastník řízení spornou činností v tomto rozsahu a tímto způsobem prováděl jen a pouze v tomto jediném a ojedinelém a mimořádném případě.

Stav, který takto nastal, nezavinil. Byl způsoben zejména nesprávným a protizákonným Prohlášením. Účastník řízení přitom byl v dobré víře, že se jedná ve smyslu zajištění vytápění o jeden objekt, a to z důvodu existence stavební anomálie a způsobu topného systému mezi domy.

Účastník řízení jako člen SVJ se snažil pomoci vyřešit komplikovanou a problematickou situaci s vytápěním předmětných domů. Cena, která byla za dodávku tepelné energie sjednána, byla nižší než obvyklá cena tepla v daném místě a čase, tedy záměrem účastníka řízení jistě nebylo na úkor vlastníků bytů v daných domech nepřiměřeně vydělávat na komplikované a obtížně řešitelné situaci topného systému, ale zajistit řádný chod kotelny a dodávku tepelné energie do domácností.

Není ani od věci připomenout, že faktura za sporné vyúčtování tepelné energie za rok 2011 v částce skoro [REDAKCE] Kč nebyla a nikdy již nebude uhrazena a účastník řízení se jí nikdy nedomáhal.

Ze všech výše uvedených okolností účastník řízení navrhuje, pokud Úřad dospěje k závěru, že správní delikty byly spáchány, aby Úřad využil jiné možnosti než uložení sankcí a pokud by ukládal sankce, aby výše sankce byla stanovena na dolní hranici zákonné sazby.

Ke svým majetkovým poměrům účastník řízení předložil účetní závěrku za období roku 2014.

S ohledem na listinné důkazy navrhované účastníkem řízení vložil správní orgán dne 7. dubna 2016 do správního spisu kopii interního sdělení č. j. 18804-3/2012-ERU ze dne 23. ledna 2013, kopii podání č. j. 12519-1/2012-ERU ze dne 15. října 2012, kopii podání č. j. 12159-2/2012-ERU ze dne 22. října 2012, kopii sdělení č. j. 12519-3/2012-ERU ze dne 29. října 2012 a kopii podání č. j. 12519-4/2012-ERU ze dne 2. listopadu 2012, včetně kalkulace ceny tepelné energie pro cenovou lokalitu Tusarova 24, Praha 7, o čemž provedl záznam č. j. 10147-15/2014-ERU. S ohledem na tuto skutečnost pak správní orgán

opětovně vyznamenal účastníka řízení přípisem č. j. 10147-16/2014-ERU ze dne 8. dubna 2016, jehož přílohou byly kopie uvedených listin, o možnosti vyjádřit se k podkladům rozhodnutí. V něm správní orgán informoval účastníka řízení v souladu s ustanovením § 36 odst. 3 správního řádu o možnosti vyjádřit se k podkladům rozhodnutí, než bude ve věci vydáno rozhodnutí.

Dne 18. dubna 2016 obdržel Úřad vyjádření účastníka řízení, v rámci kterého účastník řízení uvedl, že trvá na svém vyjádření ze dne 23. března 2016 a zdůraznil, že do správního spisu vložené listiny dokládají účastníkem řízení předložená tvrzení o důvodu zahájené kontroly a potvrzují i okolnosti celého případu.

Z doplněných listin mimo jiné vyplývá, že účastník řízení konal v dobré víře, že svoji činnost včetně vyúčtování činí v souladu s právními předpisy, kdy důvodem provozování bylo zajištění dodávek tepelné energie v domě, který byl nezákonným zásahem třetí osoby nesprávně rozdělen na jednotky bez ohledu na stavební anomálii řešení topení v domě. Tepelná energie byla po celou dobu vztahu bez problémů a řádně obyvatelům domu poskytována. Účastník řízení pak opětovně odkázal na dodržení ustanovení § 2 správního řádu.

Správní orgán s ohledem na zásadu materiální pravdy, která je zakotvena v ustanovení § 3 správního řádu, dospěl k závěru, že veškeré podklady, jenž měl k dispozici pro vedení správního řízení a následné vydání tohoto rozhodnutí, jsou úplné a dostačující pro zjištění stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v ustanovení § 2 výše uvedeného zákona.

IV. Právní hodnocení

IV. A. Správní delikt podle ustanovení § 91a odst. 1 písm. a) energetického zákona

Správního deliktu podle ustanovení § 91a odst. 1 písm. a) energetického zákona se dopustí právnická nebo podnikající fyzická osoba tím, že podniká v energetických odvětvích bez licence nebo bez oprávnění k podnikání uznaného Úřadem podle ustanovení § 7a energetického zákona nebo neoznámí Úřadu zánik oprávnění podle ustanovení § 7a odst. 3 téhož zákona.

V rámci správního řízení se správní orgán zabýval správním deliktem dle uvedeného ustanovení § 91a odst. 1 písm. a) energetického zákona v návaznosti na porušení ustanovení § 3 odst. 3 energetického zákona.

Ustanovení § 3 odst. 3 energetického zákona stanovuje podmínky pro podnikání v energetických odvětvích. Z dikce uvedeného ustanovení vyplývá, že podnikat v energetických odvětvích na území České republiky mohou za podmínek stanovených výše uvedeným zákonem fyzické či právnické osoby pouze na základě Úřadem udělené licence. Licence se nevyžaduje pro obchod, výrobu, distribuci a uskladňování svítiplynu, koksárenského plynu čistého, degazačního a generátorového plynu, bioplynu, propanu, butanu a jejich směsí, pokud se nejedná o distribuci potrubními systémy, k nimž je připojeno více než 50 odběrných míst. Dále není licence vyžadována na výrobu tepelné energie určené pro dodávku konečným spotřebitelům jedním odběrným tepelným zařízením ze zdroje tepelné energie umístěného v témže objektu nebo mimo objekt v případě, že slouží ke stejnému účelu.

Licence se neuděluje ani na činnost, kdy zákazník či odběratel poskytuje odebranou elektřinu, plyn nebo tepelnou energii jiné fyzické či právnické osobě prostřednictvím vlastního nebo jím provozovaného odběrného elektrického, plynového nebo tepelného zařízení, přičemž náklady na nákup elektřiny, plynu nebo tepelné energie na tyto osoby pouze rozúčtuje dohodnutým nebo určeným způsobem a nejedná se o podnikání. V případě elektrických zařízení je rozúčtování možné pouze u zařízení do napětí 52 kV včetně.

Správní orgán se v rámci právního hodnocení správního deliktu nejprve zabýval otázkou, zda činnost vykonávaná účastníkem řízení naplňuje obecné znaky podnikání, případně znaky podnikání v energetických odvětvích.

Dle ustanovení § 420 odst. 1 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník (dále jen „občanský zákoník“), je za podnikatele považován ten, kdo samostatně vykonává na vlastní účet a odpovědnost výdělečnou činnost živnostenským nebo obdobným způsobem se záměrem činit tak soustavně za účelem dosažení zisku. Obecně lze tedy podnikání definovat jako soustavnou a samostatnou činnost určitého subjektu za účelem dosažení zisku.

Ustanovení § 421 odst. 1 občanského zákoníku stanovuje, že podnikatelem je osoba zapsaná v obchodním rejstříku. V ustanovení § 421 odst. 2 téhož zákona je pak stanovena vyvratitelná domněnka, že podnikatelem je osoba, která má k podnikání živnostenské nebo jiné oprávnění podle jiného zákona.

Účastník řízení je právnickou osobou zapsanou v obchodním rejstříku vedeném u Městského soudu v Praze, v oddíle C, vložka 79362. Účastník řízení je rovněž držitelem živnostenského oprávnění s předmětem podnikání „Výroba tepelné energie a rozvod tepelné energie, nepodléhající licenci realizovaná ze zdrojů tepelné energie s instalovaným výkonem jednoho zdroje nad 50 kW“. Na základě tohoto živnostenského oprávnění pak účastník řízení vyráběl a rozváděl tepelnou energii ze zdroje jednak prostřednictvím odběrného tepelného zařízení na adrese Tusarova 1520/24, Praha 7, a dále zásoboval tepelnou energii venkovním rozvodem tepelné energie odběrné místo na adrese Jateční 1196/21, Praha 7.

Účastník řízení měl uzavřeny dvě smlouvy na dodávku tepelné energie, a to se SVJ Tusarova a SVJ Jateční. Kupní smlouvy v obou případech stanovovaly platební podmínky, kdy se odběratel tepelné energie zavázal platit měsíční zálohové platby za tepelnou energii podle předložené předběžné kalkulace a splátkového kalendáře, přičemž vyúčtování ceny tepelné energie bylo prováděno do 15. února následujícího roku.

Co se týče samostatného výkonu podnikatelské činnosti, obecná teorie uznává, že samostatná činnost spočívá v tom, že určitá právnická nebo fyzická osoba samostatně rozhoduje o tom, jaké statky nebo služby bude na trhu poskytovat, jakým způsobem a kde bude své produkty vytvářet, s kým bude spolupracovat, jakým způsobem bude provoz financován, jaká bude právní forma podnikání, jakým způsobem se budou tvořit ceny nebo jakého zisku se má dosahovat. Vzhledem k tomu, že účastník řízení byl tím subjektem, který určoval náplň své činnosti, určoval také, s kým bude spolupracovat (resp. komu bude dodávat tepelnou energii) a zároveň měl možnost určovat zisk z této činnosti, zcela jistě prováděl samostatnou činnost ve smyslu výše uvedené definice podnikání, resp. podnikatele. Správní orgán prokázal, že účastník řízení zajišťoval vlastním jménem a na vlastní odpovědnost výrobu a rozvod tepelné energie pro 2 odběratele tepelné energie, kdy těmto odběratelům dodávku tepelné energie vyúčtoval.

Vzhledem ke skutečnosti, že účastník řízení dodával tepelnou energii výše uvedeným odběratelům nepřetržitě minimálně již od roku 2003, má správní orgán za prokázané, že činnost účastníka řízení taktéž naplňuje znaky soustavné činnosti.

Zákonodárce navíc v ustanovení § 3 odst. 1 energetického zákona specifikoval, že předmětem podnikání v energetických odvětvích je výroba elektřiny, přenos elektřiny, distribuce elektřiny a obchod s elektřinou, činnosti operátora trhu, výroba plynu, přeprava plynu, distribuce plynu, uskladňování plynu a obchod s plynem a výroba tepelné energie a rozvod tepelné energie. Správní orgán proto konstatuje, že činnost účastníka řízení spočívající ve výrobě a rozvodu tepelné energie lze bezpochyby považovat za podnikání v energetických odvětvích ve smyslu uvedeného ustanovení. Ve prospěch této skutečnosti svědčí i fakt, že si účastník řízení pro tuto činnost opatřil koncesi, na základě které v oboru teplárenství podnikal.

Správní orgán se dále zabýval otázkou, zda Úřad, jakožto správní orgán pro výkon regulace v energetice rozhodující o udělení licence dle ustanovení § 17 energetického zákona, udělil účastníku řízení licenci pro výrobu a rozvod tepelné energie. Správní orgán k tomuto konstatuje, že licence pro výrobu a rozvod tepelné energie účastníkovi řízení nikdy udělena Úřadem nebyla.

Energetický zákon stanovuje tři výjimky z pravidla, že fyzické či právnické osoby mohou podnikat v energetických odvětvích na území České republiky za podmínek stanovených energetickým zákonem na základě udělené licence. Správní orgán se proto musel zabývat otázkou, zda jednání účastníka řízení lze podřadit pod některou z výjimek stanovených energetickým zákonem, resp. zda účastník řízení mohl podnikat v energetických odvětvích, aniž by byl držitelem licence udělené Úřadem.

První výjimkou, kdy je subjekt oprávněn podnikat v energetických odvětvích i bez udělené licence, je dle ustanovení § 3 odst. 3 věta druhá energetického zákona obchod, výroba, distribuce a uskladňování svítiplynu, koksárenského plynu čistého, degazačního a generátorového plynu, bioplynu, propanu, butanu a jejich směsí, pokud se nejedná o distribuci potrubními systémy, k nimž je připojeno více než 50 odběrných míst. Tato výjimka se však na činnost účastníka řízení nevztahuje, neboť účastník řízení vyráběl a rozváděl tepelnou energii.

Druhá výjimka, kdy není licence pro podnikání v energetických odvětvích vyžadována, je stanovena pro výrobu tepelné energie určené pro dodávku konečným spotřebitelům jedním odběrným tepelným zařízením ze zdroje tepelné energie umístěného v témže objektu nebo mimo objekt v případě, že slouží ke stejnému účelu.

Správní orgán z podkladů obsažených ve správním spise a s ohledem na rozsudek Nejvyššího správního soudu ČR sp. zn. 28 Cdo 1788/2003 ze dne 6. listopadu 2003, který byl předložen účastníkem řízení, a ve kterém Nejvyšší správní soud uvedl, že Prohlášení ze dne 31. srpna 1999, jímž byla vymezena kotelna a výměňková stanice jako nebytové prostory, je neplatným právním úkonem dle ustanovení § 39 občanského zákoníku, není schopen bez důvodných pochybností posoudit, zda se v případě výroby a případného rozvodu tepelné energie účastníkem řízení v rámci cenové lokality „Tusarova 24, Praha 7“ nemohlo jednat o případ předpokládaný druhou výjimkou dle ustanovení § 3 odst. 3 energetického zákona. Správní orgán se tak s ohledem na zásadu *in dubio pro reo* a subsidiarity správního trestání

rozhodl správní řízení v této části zastavit tak, jak je uvedeno ve výroku IV. tohoto rozhodnutí.

Třetí výjimkou, kdy je subjekt oprávněn podnikat v energetických odvětvích i bez udělení licence, je dle ustanovení § 3 odst. 3 věty třetí energetického zákona činnost, kdy zákazník či odběratel poskytuje odebranou elektřinu, plyn nebo tepelnou energii jiné fyzické či právnické osobě prostřednictvím vlastního nebo jím provozovaného odběrného zařízení, přičemž náklady na nákup elektřiny, plynu nebo tepelné energie na tyto osoby pouze rozúčtuje dohodnutým nebo určeným způsobem a nejedná se o podnikání, se správní orgán s ohledem na zastavení správního řízení v této části již nezabýval, obdobně jako s dalšími námitkami účastníka řízení týkajícími se podezření ze spáchání správního deliktu dle ustanovení § 91a odst. 1 písm. a) energetického zákona.

IV. B. Správní delikt podle ustanovení § 16 odst. 1 písm. d) zákona o cenách

Správního deliktu ve smyslu ustanovení § 16 odst. 1 písm. d) zákona o cenách se právnická nebo podnikající fyzická osoba jako prodávající dopustí tím, že sjedná nebo požaduje cenu, jejíž výše nebo kalkulace není v souladu s podmínkami věcného usměrňování cen podle ustanovení § 6 odst. 1 téhož zákona.

Správní orgán v rámci správního řízení prokázal, že účastník řízení je právnickou osobou a zároveň byl v roce 2011 dodavatelem tepelné energie v cenové lokalitě „Tusarova 24, Praha 7“, přičemž povaha jeho činnosti spočívala právě v dodávce (tedy prodeji) tepelné energie. Z uvedeného tedy vyplývá, že vůči svým odběratelům vystupoval účastník řízení jako prodávající.

Z ustanovení § 6 odst. 1 zákona o cenách přitom vyplývá, že věcné usměrňování cen spočívá ve stanovení podmínek cenovými orgány pro sjednání cen. Těmito podmínkami se rozumí vymezení maximálního rozsahu možného zvýšení ceny zboží ve vymezeném období, nebo maximální podíl, v němž je možné promítnout do ceny zvýšení cen určených vstupů ve vymezeném období, nebo závazný postup při tvorbě ceny nebo při kalkulaci ceny, včetně zahrnování přiměřeného zisku do ceny.

K provedení ustanovení § 6 zákona o cenách v energetických odvětvích přitom vydává Úřad cenová rozhodnutí. V daném případě, kdy správní orgán posuzoval dodržování cenových předpisů u účastníka řízení za rok 2011, bylo účinné cenové rozhodnutí Úřadu č. 1/2010 ze dne 11. října 2010, k cenám tepelné energie.

IV. B. 1. Odpisy

Odpisováním se vyjadřuje nejen fyzické opotřebení majetku, ale i opotřebení morální, způsobené vědeckotechnickým pokrokem. Účetním odpisováním se snižuje hodnota dlouhodobého majetku přenášením do nákladů účetní jednotky. Každoročně tak vstupuje do nákladů část hodnoty dlouhodobého majetku odpovídající stupni jeho fyzického a morálního opotřebení. Posláním účetních odpisů je tedy co nejvěrněji zobrazovat skutečné fyzické a morální opotřebení dlouhodobého majetku v průběhu jeho využívání, neboť jen tak lze zajistit, aby zůstatková hodnota tohoto majetku uvedená v účetní závěrce se co nejvíce blížila jeho skutečné ekonomické hodnotě a aby výsledek hospodaření dostatečně přesně vyjadřoval i úbytek hodnoty dlouhodobého majetku.

Odpisováním se zabezpečuje tvorba peněžních zdrojů na prostou reprodukci dlouhodobého majetku. Prioritou účetního odpisování je vytvoření odpisového plánu, ve kterém je nutné si stanovit především metodu odpisování, tj. postup, jakým bude majetek odpisován, a podle dané metody určit i dobu odpisování. Z tohoto hlediska by měla být doba odpisování stanovena tak, aby co nejvěrněji odpovídala skutečné době použitelnosti majetku, tedy jeho opotřebení. Tuto dobu si stanovuje účetní jednotka sama. Je ovšem nanejvýš důležité, aby tato doba odpovídala právním předpisům a skutečnému stavu, neboť základním bodem účetnictví je, že musí poskytovat co nejvěrnější obraz o skutečné majetkové situaci podniku. Účetním odpisováním se přitom snižuje hodnota dlouhodobého majetku přenášením do nákladů účetní jednotky.

Odpisy týkající se zařízení pro výrobu a rozvod tepelné energie bezesporu jsou oprávněným ekonomickým nákladem, nicméně z pohledu jejich ekonomické oprávněnosti je nutné zkoumat také metodu jejich tvorby a jejich oprávněnou výši.

Podle bodu (2.2.1) Přílohy č. 1 cenového rozhodnutí, jsou povolenými odpisy v ceně tepelné energie účetní odpisy provozovaného majetku nezbytného pro výrobu nebo rozvod tepelné energie, přičemž doba odpisování odpovídá dlouhodobě obvyklé použitelnosti daného majetku podle jiného právního předpisu, nestanoví-li toto cenové rozhodnutí minimální dobu odpisování majetku. Uvedeným zvláštním předpisem je zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví, v tehdy platném znění (dále jen „zákon o účetnictví“).

Ve správním řízení bylo zjištěno, že účastník řízení zahrnul v kontrolovaném roce v cenové lokalitě „Tusarova 24, Praha 7“ do kalkulace výsledné ceny tepelné energie odpisy v celkové výši █████ Kč, k čemuž doložil pouze „Odpisový plán“, který obsahoval rozpis ročních odpisů od roku 2003 do roku 2011 bez podrobného vyčíslení jednotlivých položek investičního majetku, a dále dvě inventární karty majetku vedené pod čísly 5 a 6, kdy se jednalo v obou případech o majetek pořízený v roce 2001, a to o nebytový prostor v pořizovací hodnotě █████ Kč a technologii kotelny v pořizovací hodnotě █████ Kč. Další podklady týkající se odpisů, vyjma nejednotných sdělení účastníka řízení, se v rámci kontroly ani správního řízení správnímu orgánu nepodařilo zajistit.

Co se týče majetku vedeného na inventárních kartách 5 a 6 správní orgán považuje za nepochybné, že tento byl pořízen účastníkem řízení v roce 2001 a na tento majetek tedy dopadá ustanovení bodu (2.2.4) Přílohy č. 1 cenového rozhodnutí, které stanoví, že u majetku, který byl již dodavatelem k 31. prosinci 2010 odpisován, dodavatel uplatňuje do ceny tepelné energie povolené odpisy v souladu s cenovými předpisy účinnými do nabytí účinnosti tohoto cenového rozhodnutí až do úplného odepsání tohoto majetku.

S ohledem na výše uvedené se tedy správní orgán nejprve musel zabývat otázkou, jaké cenové rozhodnutí Úřadu bylo v kontrolovaném roce pro majetek odpisovaný od roku 2001 použitelné.

Do nabytí účinnosti cenového rozhodnutí bylo účinné cenové rozhodnutí Úřadu č. 7/2008 ze dne 2 září 2008, k cenám tepelné energie, ve znění účinném pro rok 2010 (dále jen „cenové rozhodnutí č. 7/2008“).

Dle ustanovení bodu (2.2.1) Přílohy č. 1 cenového rozhodnutí č. 7/2008 jsou povolenými odpisy v ceně tepelné energie účetní odpisy provozovaného majetku pro výrobu a rozvod tepelné energie podle zákona o účetnictví, přičemž doba odpisování odpovídá

dlouhodobě obvyklé použitelnosti daného majetku, v odůvodněných případech minimálně však době odpisování podle zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, v tehdy platném znění. Cenové rozhodnutí č. 7/2008 pak neobsahuje odkazovací ustanovení ve znění ustanovení bodu (2.2.4) Přílohy č. 1 cenového rozhodnutí č. 1/2010, z čehož správní orgán dovozuje, že v roce 2011 se u majetku zařazeného v roce 2001 měl, co se týče odpisů, účastník řízení řídit právě ustanovením bodu (2.2) Přílohy č. 1 cenového rozhodnutí č. 7/2008.

Ustanovení bodu (2.2.1) Přílohy č. 1 cenového rozhodnutí č. 7/2008 nestanoví správný způsob odpisování majetku z hlediska odpisů účetních či daňových, ale upravuje odpisy povolené pro účely regulace. Účetní odpisy jsou pak formou promítnutí příslušných nákladů do ceny tepelné energie, což zajistí návratnost vložených nákladů ve smyslu ustanovení § 19a energetického zákona.

Právní úprava odpisů dle cenového rozhodnutí č. 7/2008 se liší od cenového rozhodnutí především v tom, že nestanoví maximální výši účetních odpisů majetku, kterou lze oprávněně zahrnout do ceny tepelné energie, ale pouze odkazuje na zákon o účetnictví. Zákon o účetnictví však nestanoví délku odpisování hmotného majetku, tudíž na základě něj nelze odpovídající výši účetních odpisů přesně určit. S ohledem na uvedené je tedy nutné dobu odpisování stanovit v souladu se zásadami stanovenými zákonem o účetnictví.

Podle ustanovení § 7 zákona o účetnictví jsou účetní jednotky povinny vést účetnictví tak, aby účetní závěrka sestavená na jeho podkladě podávala věrný a poctivý obraz předmětu účetnictví a finanční situace účetní jednotky.

Podle ustanovení § 28 odst. 1 zákona o účetnictví účetní jednotky, které mají vlastnické nebo jiné právo k majetku, anebo které hospodaří s majetkem státu nebo s majetkem územních samosprávných celků, není-li dále stanoveno jinak, o něm účtují a odpisují v souladu s účetními metodami. Podle ustanovení § 26 odst. 3 zákona o účetnictví vyjadřují odpisy majetku trvalé snížení jeho hodnoty.

Z uvedených ustanovení zákona o účetnictví je patrné, že právní úprava je relativně neurčitá, když stanoví pouze obecné principy, nikoliv však konkrétní postup při účetním odpisování. Správní orgán si je tedy v daném případě při posuzování výše odpisů povinen učinit racionální úvahu, jejímž předmětem je, zda doba odpisování majetku zařazeného na inventárních kartách 5 a 6 odpovídá době jeho použitelnosti, obsah kontrolního a správního spisu mu tuto úvahu však učinit neumožňuje, neboť k majetku zařazenému na inventárních kartách 5 a 6 obsahují tyto spisy právě pouze jen tyto inventární karty.

S ohledem na skutečnost, že správní orgán není schopen posoudit výši odpisů majetku zařazeného na inventárních kartách 5 a 6 zahrnutých jako náklad ve výsledné ceně tepelné energie, není přesně schopen ani určit přesnou výši případného neoprávněného majetkového prospěchu, kdy tento byl původně Úřadem v rámci kontroly vyčíslen na [REDACTED] Kč.

Správní orgán při posuzování výše odpisů uplatněných ve výsledné ceně tepelné energie (celková výše uplatněná účastníkem řízení – [REDACTED] Kč) usuzuje, že tento náklad v kalendářním roce 2011 jako celek zřejmě nevycházel z účetnictví účastníka řízení, resp. tento jej nebyl schopen v průběhu kontroly ani správního řízení jakkoli doložit, což je v rozporu s ustanovením bodu (1.2) cenového rozhodnutí. Předmět tohoto správního řízení však byl v této části vymezen tak, že účastník řízení měl získat neoprávněný majetkový prospěch, když v položce „Odpisy“ uplatnil odpisy o [REDACTED] Kč vyšší, než odpovídá

rovnoměrným účetním odpisům majetku pro výrobu tepelné energie, což se však správnímu orgánu nepodařilo bez jakékoliv pochyby prokázat, když není schopen z podkladů obsažených ve spise přesně určit výši odpisů oprávněných.

Správní orgán tedy správní řízení v této části zastavil tak, jak je uvedeno ve výroku IV. tohoto rozhodnutí.

S ohledem na zastavení této části správního řízení se správní orgán dále námitkami účastníka řízení týkající se této části správního řízení nezabýval.

IV. B. 2. Finanční leasing

Podle ustanovení bodu (2.4.1) Přílohy č. 1 cenového rozhodnutí u smluv o finančním pronájmu s následnou koupí najaté věci (dále jen „finanční leasing“), uzavřených po 1. lednu 2004, lze v kalendářním roce v ceně tepelné energie uplatnit pouze takovou část nákladů na finanční leasing, která nepřevyšuje roční odpisů příslušného najatého majetku podle bodu (2.2) Přílohy č. 1 cenového rozhodnutí. Po skončení smluvního vztahu, nedošlo-li k přenechání předmětu finančního leasingu, může být neuplatněná část nákladů na finanční leasing oprávněným nákladem v následujících letech, pokud jeho roční výše nepřevyšuje výši odpovídající odpisům tohoto majetku podle bodu (2.2) Přílohy č. 1 cenového rozhodnutí.

Institut finančního leasingu nebyl v roce 2011 výslovně v právním řádu upraven, tudíž je nutné smlouvu o finančním leasingu považovat za tzv. smlouvu nepojmenovanou, kterou lze obtížně podřazovat pod některý ze zákonem upravených smluvních typů. Dle rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 23 Cdo 2011/2010 lze finanční leasing vymezit jako závazkový vztah, jehož podstatou je závazek poskytovatele leasingu (pronajímatele) předat příjemci leasingu (nájemci) na určitou dobu do užívání věc či jinou majetkovou hodnotu, kterou pronajímatel obvykle za tím účelem pořídí do svého vlastnictví, a závazek nájemce uhradit náklady spojené s pořízením leasingu prostřednictvím leasingových splátek. Nájemce má obvykle právo na koupi předmětu leasingu do svého vlastnictví za cenu, která bývá označována jako zůstatková či zbytková, neboť vyjadřuje rozdíl mezi cenou předmětu leasingu, resp. náklady spojenými s pořízením předmětu leasingu, na počátku, a celkovou výší té části leasingových splátek, kterými je pořizovací cena předmětu leasingu splácena. V této souvislosti se hovoří o pořizovací funkci finančního leasingu, která jej kvalitativně odlišuje od nájmu, u něhož je primární funkce užívání.

Z povahy leasingové smlouvy je tak nezpochybnitelné, že leasingová smlouva musí obsahovat pořizovací cenu předmětu leasingové smlouvy, která je známa v okamžiku uzavření smlouvy. Tato pořizovací cena je potom základem pro stanovení výše nájemného a určení počtu splátek, a to tak, aby byla za dobu trvání smlouvy uhrazena právě pořizovací cena a případné další náklady spojené s užíváním předmětu leasingu.

Rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 30 Cdo 3324/2009 dále stanoví, že smyslem leasingu je zajistit za úplatu financování věci pro leasingového nájemce, který se k ní chová od předání jako k věci vlastní se všemi riziky na své straně. Leasingové splátky tak mají jinou povahu, než nájemné, protože nejde primárně o úplatu za užívání předmětu leasingu, ale fakticky o splátky ceny, za níž předmět leasingu pořídil leasingový pronajímatel, zvýšené o případné další složky (např. úročení finančních prostředků, za něž byl předmět leasingu pořízen, pojištění apod.) a zahrnující i přiměřený zisk.

V rámci správního řízení bylo zjištěno, že účastník řízení uplatnil v kalkulaci výsledné ceny tepelné energie v roce 2011 v položce „finanční leasing“ v rámci dotčené cenové lokality náklad ve výši █████ Kč. Ze „Zápisu z jednání dne █████ – financování nainstalovaného výměníku Jateční 21“ a doložených účetních dokladů vyplývá, že celkové náklady na pořízení výměňkové stanice na adrese Jateční 1196/21 v celkové výši █████ Kč (bez DPH) nesl přímo účastník řízení. Účastník řízení rovněž prováděl opravy a údržbu tepelného zařízení na adrese Jateční 1196/21, kde je výměňková stanice umístěna, což rovněž vyplývá z doložených účetních dokladů. Ze zápisu dále vyplývá, že část ceny ve výši █████ Kč měla být rovnoměrně rozložena do █████ let, tj. █████ Kč ročně, ve vyúčtování ceny tepelné energie pro domy Jateční 1195, 1196 a 1197. Smlouva o finančním leasingu nebyla účastníkem řízení Úřadu předložena. Ze zápisu není zřejmé, že by vlastnictví výměňkové stanice mělo po splacení dohodnuté částky přejít na odběratele, tj. zřejmě SVJ Jateční.

S ohledem na výše uvedené má správní orgán za to, že smluvní vztah mezi účastníkem řízení a SVJ Jateční nesplňoval znaky finančního leasingu, neboť předmět finančního leasingu nebyl předán účastníkem řízení do užívání SVJ Jateční, SVJ Jateční náklady spojené s pořízením předmětu leasingu nehradilo ve splátkách, nýbrž v ceně tepelné energie, ze žádných podkladů pak nevyplývá, že by vlastnictví k předmětu finančního leasingu mělo přejít na SVJ Jateční. Účastník řízení ani jako leasingový pronajímatel nevedl předmět finančního leasingu ve své účetní a daňové evidenci.

Správní orgán má tak na základě výše uvedeného za nesporné, že náklad ve výši █████ Kč neměl být uplatněn v rámci kalkulace výsledné ceny tepelné energie v položce „Finanční leasing“, účastník řízení měl výměňkovou stanici vést ve své evidenci jako takový jej rovněž odepisovat, kdy by mohl uplatnit odpisy v kalkulaci výsledné ceny tepelné energie v položce „Odpisy“.

Správní orgán při posuzování nákladu ve výši 48 106 Kč uplatněného v kalkulaci výsledné ceny tepelné energie obdobně jako v případě stanovení výše odpisů majetku zařazených na inventárních kartách 5 a 6 (část IV. B. 1. odůvodnění tohoto rozhodnutí) není schopen bez důvodných pochybností posoudit oprávněnou výši odpisu majetku – výměňkové stanice – kterou by účastník mohl uplatnit jako náklad v ceně tepelné energie, a tedy není schopen přesně určit výši případného neoprávněného majetkového prospěchu.

Z výše uvedených důvodů se správní orgán i v této části rozhodl správní řízení zastavit tak, jak je uvedeno ve výroku IV. tohoto rozhodnutí.

S ohledem na zastavení této části správního řízení se správní orgán dále námitkami účastníka řízení týkající se této části správního řízení nezabýval.

IV. B. 3. Správní režie

Účastníkovi řízení je kladeno za vinu, že porušil bod (2.5) Přílohy č. 1 cenového rozhodnutí, který stanoví, že do ceny tepelné energie lze zahrnout režijní náklady ve výši dlouhodobě obvyklé úrovně těchto nákladů. Režijními náklady jsou správní režie, která je dělena mezi různé podnikatelské činnosti dodavatele a jednotlivé cenové lokality, a výrobní režie související s výrobou anebo rozvodem tepelné energie, která je dělena mezi jednotlivé cenové lokality. Rozdělení režijních nákladů, které si dodavatel určí, musí být kontrolovatelné, nesmí být měněno v průběhu kalendářního roku a musí alokovat tyto náklady mezi jeho podnikatelské činnosti a cenové lokality způsobem nevzbuzujícím důvodné

pochybnosti. V rámci cenové lokality se režijní náklady dělí mezi kalkulace příslušných cen tepelné energie jako všechny ekonomicky oprávněné náklady. Příslušný podíl nákladů vynaložených na mzdy a zákonné pojištění, které souvisejí se zajištěním všech podnikatelských činností dodavatele s výjimkou výrobní režie, je vždy zahrnut do správní režie.

V rámci správního řízení bylo zjištěno, že účastník řízení k rozdělení režijních nákladů nepředložil žádnou směrnici pro rozdělení výrobní a správní režie ve výsledné ceně tepelné energie.

Dne 2. května 2013 účastník řízení sdělil, že správní režii účtuje podle vyrobených GJ, v dotčené lokalitě jde o cenu [REDAKCE] Kč/GJ. Podíl správní režie na jednotlivé druhy podnikání, tj. správu domů, prodej tepla a provoz kotelen stanovuje podle podílů výnosů z jednotlivých činností.

Dne 26. července 2013 účastník řízení doložil Úřadu tabulky nazvané „Přehled celkových vstupních hodnot dle Hlavní knihy a rozdělení mezi podnik. činnosti“ a „Rozpis režijních nákladů a celkových výnosů“, ze kterých je zřejmé, že celkové režijní náklady účastníka řízení byly [REDAKCE] Kč. Do položky „Výrobní režie“ byla zahrnuta částka ve výši [REDAKCE] Kč, tj. [REDAKCE] % z celkových režijních nákladů. Zbývající část režijních nákladů ([REDAKCE] Kč) byla rozdělena podle podílů výnosu na jednotlivé druhy činností označených účastníkem řízení jako provoz ([REDAKCE] Kč), teplo ([REDAKCE] Kč) a ostatní ([REDAKCE] Kč).

V rámci kontroly Úřadu však bylo zjištěno, že tímto postupem při dělení režijních nákladů a vyčíslení položek „Výrobní režie“ a „Správní režie“ ve výsledné kalkulaci tepelné energie pro cenovou lokalitu „Tusarova 24, Praha 7“, však účastník řízení nepostupoval, když v položce „Výrobní režie“ byl zahrnut náklad ve výši [REDAKCE] Kč. Dále bylo zjištěno, že v dotčené cenové lokalitě bylo dodáno [REDAKCE] GJ a uplatněný náklad ve výsledné kalkulaci ceny tepelné energie v položce „Správní režie“ byl ve výši [REDAKCE] Kč, což představuje [REDAKCE] Kč/GJ. Účastník řízení však dne 2. května 2013 sdělil Úřadu, že správní režii účtuje podle vyrobených GJ, kdy účastník řízení celkem (nejen v rámci dotčené cenové lokality) vyrobil [REDAKCE] GJ a vyčíslené celkové náklady na správní režii byly ve výši [REDAKCE] Kč, tj. [REDAKCE] Kč/GJ.

Správní orgán má tedy za to, že rozdělení režijních nákladů provádí účastník řízení tak, že jím určený způsob nedovede sám doložit. Tento způsob není kontrolovatelný v tom, že nelze ověřit, jak jsou společné náklady alokovány mezi jednotlivé podnikatelské činnosti a následně mezi jednotlivé cenové lokality.

Z výše uvedeného je tak zřejmé s ohledem na nejednotná sdělení účastníka řízení ohledně dělení režijních nákladů a neexistenci směrnice pro rozdělení výrobní a správní režie ve výsledné ceně tepelné energie, že rozdělování režijních nákladů vzbuzuje důvodné pochybnosti, neboť je nekontrolovatelný a nedá se ověřit správnost dělení režijních nákladů mezi jednotlivé podnikatelské činnosti, což je v rozporu s ustanovením bodu (2.5) Přílohy 1 cenového rozhodnutí.

IV. C. Formální a materiální stránka správního deliktu

Správní orgán je toho názoru, že věcné usměrňování cen spočívající ve stanovení závazných podmínek cenovými orgány pro všechny dodavatele tepelné energie při kalkulaci

ceny [ustanovení § 6 odst. 1 písm. c) zákona o cenách] je jednou ze základních povinností, které musí dodavatel tepelné energie zabývající se prodejem tepelné energie bezpodmínečně dodržovat. Zároveň je povinen zajistit dostatečnou a odbornou kontrolu cenové kalkulace před ročním vyúčtováním odběratelům. Věcné usměrňování cen je dle správního orgánu natolik důležitým nástrojem, že je v zájmu státu a společnosti důležité přesné nastavení pravidel a podmínek věcného usměrňování nastaveného podle přísných kritérií, ke kterým jsou pak dodavatelé při výkonu své podnikatelské činnosti povinni přistupovat s maximální obezřetností a opatrností při jejich dodržování. V případě, že nejsou tyto podmínky a tento postup ze strany dodavatele tepelné energie dodrženy, může mít následné protiprávní jednání výrazný nepříznivý společenský dopad na odběratele.

Úřad upozorňuje na skutečnost, že základním smyslem cenové regulace tepelné energie je především ochrana odběratelů tepelné energie, když odvětví teplařství je považováno za tzv. odvětví s přirozeným monopolem, neboť v naprosté většině lokalit zásobovaných systémy centrálního zásobování tepelnou energií má dodavatel tepelné energie monopolní postavení bez možnosti změny způsobu vytápění, aniž by taková změna nevyžadovala významné investice na straně odběratelů tepelné energie.

Správní orgán má na základě výše uvedeného za prokázané, že byly ze strany účastníka řízení naplněny formální znaky správního deliktu dle ustanovení § 16 odst. 1 písm. d) zákona o cenách, když účastník řízení nedodržel ustanovení bodu (2.5) Přílohy č. 1 cenového rozhodnutí, a tedy ustanovení § 6 odst. 1 písm. c) zákona o cenách. Správní orgán se nicméně musel zabývat také otázkou naplnění materiální stránky uvedeného správního deliktu.

Z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 31. května 2007, č. j. 8 As 17/2007-135, vyplývá, že pro trestnost jednání musí být naplněna i materiální stránka deliktu. Upravují-li zásady soudního trestání situaci, v níž formálně trestný skutek nelze považovat za trestný čin, je-li jeho společenská nebezpečnost (škodlivost) nižší než nepatrná, musí obdobná pravidla platit i pro správní delikty. Podstatou správních deliktů je postih za jednání v rozporu s právem. K jeho trestnosti však nepostačuje, že jednání po formální stránce vykazuje znaky skutkové podstaty deliktu, pokud zároveň není jednáním společensky nebezpečným (škodlivým). Jinými slovy, aby mohlo být určité protiprávní jednání kvalifikováno jako správní delikt, musí být kromě formálních znaků deliktního jednání naplněna i materiální stránka deliktu a jednání musí vykazovat určitou míru společenské nebezpečnosti (škodlivosti) ve vztahu k porušené povinnosti, stanovené zákonem na ochranu odpovídajících hodnot. Na těchto závěrech nemůže ničeho změnit skutečnost, že zákony upravující správní delikty *stricto sensu* materiální stránku deliktu neupravují (na rozdíl od právní úpravy trestných činů a přestupků - srov. ustanovení § 12 odst. 2 trestního zákoníku a ustanovení § 2 odst. 1 zákona o přestupcích). Materiální stránka protiprávního jednání se tak i v případě správních deliktů musí projevit nejen při stanovení výše sankce, ale již při posuzování trestnosti právně závadného jednání. Vždy je proto třeba zkoumat, jaký zájem společnosti je porušeným ustanovením chráněn, zda byl posuzovaným jednáním porušen, popř. v jaké intenzitě se tak stalo.

V daném případě, kdy účastník řízení nedodržel ustanovení bodu (2.5) Přílohy č. 1 cenového rozhodnutí, když nedoložil žádným důvěryhodným způsobem rozdělení režijních nákladů, resp. uvedl hned několik možných způsobů rozdělení, přičemž ani jeden neodpovídal vstupní hodnotě uvedené ve výsledné kalkulaci ceny tepelné energie, a tento postup tedy vzbuzoval důvodné pochybnosti, neboť byl nekontrolovatelný, způsobil, že nebylo možné dále ověřit dodržování jeho dalších povinností vyplývajících z cenových předpisů

při výsledné kalkulaci ceny tepelné energie. Správní orgán tak má za to, že byla naplněna i materiální stránka trestnosti správního deliktu dle ustanovení § 16 odst. 1 písm. d) zákona o cenách.

Správní orgán se dále zabýval otázkou, zda jsou naplněny podmínky uvedené v ustanovení § 17 odst. 1 zákona o cenách, tedy zda účastník řízení za správní delikt neodpovídá, jestliže prokáže, že vynaložil veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení právní povinnosti zabránil.

Správní orgán má za to, že účastník řízení nevynaložil veškeré úsilí, které bylo možné požadovat, aby porušení právní povinnosti zabránil. Pokud by si účastník řízení počínal bděle, nedošlo by k porušení ustanovení bodu (2.5) Přílohy č. 1 cenového rozhodnutí. Z podkladů, které měl správní orgán k dispozici, nevyplývá, že by nastala jakákoliv objektivní zákonem předvídaná situace, která by umožnila liberaci účastníka řízení z jeho právní odpovědnosti za spáchaný správní delikt dle ustanovení § 16 odst. 1 písm. d) zákona o cenách.

Co se týče námitky účastníka řízení, že dle ustanovení § 17 odst. 3 zákona o cenách jeho odpovědnost za spáchaní správního deliktu zanikla uplynutím subjektivní lhůty, správní orgán uvádí, že dle citovaného ustanovení odpovědnost právnické osoby za správní delikt zaniká, jestliže správní orgán o něm nezahájil řízení do 3 let ode dne, kdy se o porušení cenový kontrolní orgán dozvěděl, nejpozději však do 5 let ode dne, kdy byl spáchán.

Z dokumentů, které byly správním orgánem vloženy do správního spisu záznamem č. j. 10147-15/2014-ERU ze dne 7. dubna 2016, zejména pak z kopie podání účastníka řízení ze dne 15. října 2012 a 2. listopadu 2012 vyplývá, že Úřad jako cenový kontrolní orgán se začal zabývat výslednou cenou tepelné energie v cenové lokalitě „Tusarova 24, Praha 7“ nejdříve dne 12. října 2012 a první podklad – kalkulaci výsledné ceny tepelné energie – obdržel až 2. listopadu 2012. Z uvedených podkladů, tj. pouze z kalkulace ceny tepelné energie, nemohl Úřad jako cenový kontrolní orgán ve smyslu rozsudku Nejvyššího správního soudu sp. zn. 7 Afs 14/2011, soustředit onen okruh poznatků, informací a důkazních prostředků, z nichž by mohl usoudit na spáchaní správního deliktu.

S ohledem na výše uvedené a skutečnost, že správní řízení bylo zahájeno dne 9. října 2015, má správní orgán za to, že subjektivní tříletá lhůta zániku odpovědnosti ve smyslu ustanovení § 17 odst. 3 zákona o cenách v okamžiku zahájení správního řízení neuplynula a odpovědnost účastníka řízení za spáchaní správního deliktu podle ustanovení § 16 odst. 1 písm. d) zákona o cenách nezanikla.

Co se týče námitky účastníka řízení, že se úhrady faktury za vyúčtování tepelné energie za rok 2011 nikterak nedomáhal, správní orgán uvádí, že účastník řízení odběrateli tepelné energie touto fakturou bezpochyby vyúčtoval cenu tepelné energie na základě výsledné kalkulace ceny tepelné energie, tudíž je splněna podmínka skutkové podstaty správního deliktu dle ustanovení § 16 odst. 1 písm. d) zákona o cenách, neboť účastník řízení vyúčtováním ceny tuto cenu po odběrateli požadoval.

Správní orgán tak vzhledem k výše uvedenému nepochybně prokázal, že se účastník řízení svým jednáním dopustil správního deliktu ve smyslu ustanovení § 16 odst. 1 písm. d) zákona o cenách. Z tohoto důvodu přistoupil k uložení pokuty.

V. Uložení pokuty

Ve správním řízení bylo prokázáno, že se účastník řízení dopustil spáchání správního deliktu, za který Úřad ukládá pokutu.

Za správní delikt podle ustanovení § 16 odst. 1 písm. d) zákona o cenách se podle ustanovení § 16 odst. 4 písm. c) téhož zákona uloží pokuta ve výši do 10 000 000 Kč, jestliže výši nepřiměřeného majetkového prospěchu nelze zjistit.

Správním orgánem bylo prokázáno, že účastník řízení porušil ustanovení bodu (2.5) Přílohy č. 1 cenového rozhodnutí, když nedoložil žádným důvěryhodným způsobem rozdělení režijních nákladů, resp. uvedl hned několik možných způsobů rozdělení, přičemž ani jeden neodpovídá vstupní hodnotě uvedené ve výsledné kalkulaci ceny tepelné energie, a tento postup tedy vzbuzoval důvodné pochybnosti, neboť byl nekontrolovatelný, a tedy touto činností nedodržel závazný postup při kalkulaci ceny, čímž požadoval cenu, jejíž kalkulace není v souladu s podmínkami věcného usměrňování cen.

S ohledem na výše uvedené správní orgán konstatuje, že v daném případě nelze zjistit výši nepřiměřeného majetkového prospěchu, jelikož dle ustanovení § 2 odst. 5 zákona o cenách nepřiměřený majetkový prospěch získá prodávající, jestliže prodá zboží za cenu zahrnující neoprávněné náklady nebo nepřiměřený zisk získaný na základě uplatnění vyšší ceny prodeje oproti obvyklé ceně, v případě zneužití výhodnějšího postavení na trhu, vyšší než maximální nebo pevnou úředně stanovenou cenu, nebo vyšší, než by odpovídalo pravidlům cenové regulace. Toto ustanovení dále stanoví, že nepřiměřený majetkový prospěch může získat též kupující, jestliže nakoupí zboží za cenu výrazně nedosahující oprávněných nákladů nebo nižší, než je cena obvyklá, v případě zneužití výhodnějšího postavení na trhu, nebo za nižší než minimální nebo pevnou úředně stanovenou cenu.

Správní orgán přihlížel při stanovení výše pokuty ke všem uvedeným skutečnostem zjištěným ve správním řízení. Zejména přihlížel ve smyslu ustanovení § 17 odst. 2 zákona o cenách k závažnosti správního deliktu, ke způsobu jeho spáchání a jeho následkům a k okolnostem, za nichž byl správní delikt spáchán. V neposlední řadě správní orgán přihlédl při stanovení výše pokuty též k době trvání správního deliktu a k osobě pachatele.

Charakteristickým znakem tzv. správních deliktů právnických osob a podnikajících fyzických osob je to, že odpovědnost těchto osob je založena porušením právních povinností bez ohledu na zavinění. Jedná se o objektivní odpovědnost, tedy o odpovědnost za výsledek. Je věcí účastníka řízení, aby si při výkonu svých činností počínal tak, aby neporušil povinnosti dané příslušnými právními předpisy; v případě protiprávního jednání ze strany účastníka řízení, aby neporušil povinnosti vyplývající ze zákona o cenách.

Vzhledem k výše uvedenému správní orgán nejprve posuzoval otázku závažnosti správního deliktu. Účastník řízení svým jednáním porušil ustanovení bodu (2.5) Přílohy č. 1 cenového rozhodnutí, na základě čehož nemohla být Úřadem zcela provedena kontrola výsledné ceny tepelné energie za rok 2011 v cenové lokalitě „Tusarova 24, Praha 7“, čímž částečně narušil cenovou regulaci, jejíž smyslem je především ochrana odběratelů tepelné energie, když odvětví teplárenství je považováno za tzv. odvětví s přirozeným monopolem, neboť v naprosté většině lokalit zásobovaných systémy centrálního zásobování tepelnou energií má dodavatel tepelné energie monopolní postavení bez možnosti změny způsobu vytápění, aniž by taková změna nevyžadovala významné investice na straně odběratelů

tepelné energie.

Správní orgán také posuzoval otázku způsobu spáchání správního deliktu ze strany účastníka řízení. Úřad není přesně schopen určit, zda nedodržení ustanovení bodu (2.5) Přílohy č. 1 cenového rozhodnutí bylo ze strany účastníka řízení účelovým porušením právní povinnosti či se jednalo o porušení v důsledku nedbalosti. Vzhledem ke skutečnosti, že správní orgán při posuzování způsobu spáchání správního deliktu nedošel k jednoznačnému a prokazatelnému závěru, nepřihlížel při výměře výše pokuty k této skutečnosti ani jako k přitěžující, ani jako k polehčující okolnosti.

Správní orgán při stanovení výše pokuty přihlédl také k následkům a okolnostem správního deliktu spáchaného účastníkem řízení. Účastník řízení v cenové lokalitě „Tusarova 24, Praha 7“ porušil ustanovení bodu (2.5) Přílohy č. 1 cenového rozhodnutí, kdy způsob rozdělení režijních nákladů byl správním orgánem posouzen jako nekontrolovatelný. S ohledem na tuto nekontrolovatelnost, pak nelze zcela posoudit následky spáchání správního deliktu, resp. lze je posoudit pouze v hypotetické rovině. Z tohoto důvodu správní orgán k následkům spáchání správního deliktu nemohl přihlédnout. Co se týče okolnosti, za nichž byl správní delikt spáchán, správní orgán uvádí, že účastník řízení měl v průběhu kontroly, ale i správního řízení nespočet možností k objasnění rozdělení režijních nákladů. Účastník řízení však uvedl pouze způsob dělení, který byl Úřadem vyvrácen.

V neposlední řadě se správní orgán zabýval také zjištěnou délkou trvání protiprávního stavu. Vzhledem k výše uvedenému bylo prokázáno, že protiprávní jednání ze strany účastníka řízení bylo dokonáno vyúčtováním výsledné ceny tepelné energie za rok 2011, jejíž kalkulace nebyla stanovena v souladu s ustanovením § 6 odst. 1 zákona o cenách.

Při stanovení výše pokuty je nutno také zohledňovat opakovanost porušování zákona ze strany účastníka řízení, ať už z pohledu neustálého porušování totožných ustanovení a právních předpisů nebo celkové nedisciplinovanosti při jejich dodržování v celém jejich spektru. Na straně účastníka řízení je třeba uvést, že účastník řízení není evidován v rámci žádného správního řízení za porušení ustanovení zákona o cenách ve věcné působnosti Úřadu. Lze tak říct, že účastník řízení porušil tento právní předpis poprvé, což je zohledněno při stanovení výše pokuty jako polehčující okolnost.

Co se týče osoby pachatele správního deliktu, správní orgán vycházel při stanovení výše pokuty ze závěrů dostupné judikatury Nejvyššího správního soudu (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu, č. j. 1 As 9/2008-133) vyplývá, že správní orgán ukládající pokutu za správní delikt je povinen přihlédnout k osobním a majetkovým poměrům pachatele tehdy, pokud je podle osoby pachatele a výše pokuty, kterou lze uložit, zřejmé, že by pokuta mohla mít likvidační charakter, a to i v případech, kdy příslušný zákon osobní a majetkové poměry pachatele v taxativním výčtu hledisek rozhodných pro určení výše pokuty neuvádí. Při ukládání pokuty za porušení cenových předpisů nejsou podle zákona o cenách kritériem při určení výměru pokuty osobní a majetkové poměry pachatele, nicméně podle výše uvedeného rozsudku Nejvyššího správního soudu by měl k těmto poměrům správní orgán přihlédnout, což také správní orgán činí.

V souvislosti s výše uvedeným se tedy správní orgán při stanovení výše pokuty zabýval také otázkou majetkových poměrů účastníka řízení. Platí, že správní orgán při zjišťování osobních a majetkových poměrů vychází z údajů doložených samotným účastníkem řízení, případně z těch, které vyplynuly z dosavadního průběhu správního řízení či které si opatří

samostatně bez součinnosti s účastníkem řízení. Zároveň však platí, že nelze-li takto získat přesné informace, je správní orgán oprávněn (nikoliv povinen) stanovit je v nezbytném rozsahu odhadem.

Účastník řízení je právnickou osobou zapsanou v obchodním rejstříku vedeném u Městského soudu v Praze v oddílu C, vložka 79362. Správní orgán při zjišťování majetkových poměrů účastníka řízení vycházel z listin předložených účastníkem řízení a založených ve sbírce listin obchodního rejstříku vedeného ohledně účastníka řízení. Jako nejaktuálnější předložil účastník řízení Výkaz zisku a ztráty ke dni 31. prosince 2014, z něhož je zřejmé, že výsledek hospodaření účastníka řízení před zdaněním byl v roce 2013 1 099 000 Kč a v roce 2014 -168 000 Kč.

Konkrétní forma postihu a jeho výše musí působit natolik silně, aby od podobného jednání odradila i ostatní nositele obdobných povinností, jaké svědčí účastníku řízení, zároveň musí být postih dostatečně znatelný v materiální sféře rušitele, aby v něm byla dostatečně obsažena i jeho represivní funkce, aniž by však byl pro něj likvidačním. To znamená, že uložená pokuta musí být v takové výši, aby byla způsobilá plnit své základní funkce, tedy funkci represivní a preventivní. Toho je schopná jen v případě, že je natolik významná pro daného rušitele (účastníka řízení), že se mu porušení právních povinností v ostatních případech nevyplatí. Pokuta musí tedy mít pro účastníka řízení odstrašující účinek, aby se obával možné sankce a nedocházelo k opětovnému porušení právních povinností z jeho strany.

Likvidační pokuta ve vztahu k podnikajícím osobám je dle judikatury taková, která je způsobilá pachateli sama o sobě přivodit platební neschopnost či ho donutit ukončit podnikatelskou činnost, nebo se v důsledku takové pokuty může stát na dlouhou dobu v podstatě jediným smyslem jeho podnikatelské činnosti splácení této pokuty a zároveň je zde reálné riziko, že se pachatel, případně i jeho rodina (jde-li o podnikající fyzickou osobu) na základě této pokuty dostanou do existenčních potíží. O zjevně nepřiměřenou výši sankce nejde v případě, kdy pokuta byla uložena těsně nad spodní hranici zákonného rozmezí. Rovněž je nutno přihlídnout k tomu, že majetkové poměry pachatele nejsou jediným kritériem pro stanovení výše pokuty, nicméně sankce by neměla být vzhledem ke svému účelu nepřiměřená.

Z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 17. dubna 2015, č. j. 4 As 236/2014-85, vyplývá, že ani záporný výsledek hospodaření by nebyl překážkou pro uložení pokuty a neznamenal by ani, že uložená pokuta je likvidační. Je totiž třeba hodnotit celkovou situaci účastníka řízení, jakožto právnické osoby (jeho celkový příjem a hmotný majetek). Z položky Výkony za rok 2014 ve výši 31 711 000 Kč ve Výkazu zisku a ztráty ke dni 31. prosince 2014 je zřejmé, že rozsah podnikání účastníka řízení je značný a účastník řízení je tak schopen unést i uložení pokuty ve výši, jež mu byla v této věci uložena.

Vzhledem k tomu, že v daném případě není možné zjistit nepřiměřený majetkový prospěch, který účastníku řízení vznikl tím, že nedodržel ustanovení bodu (2.5) Přílohy č. 1 cenového rozhodnutí, ukládá správní orgán účastníku řízení v souladu s ustanovením § 16 odst. 4 písm. c) zákona o cenách.

Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem, na základě zohlednění všech otázek a okolností daného případu, dále pak s přihlídnutím ke všem polehčujícím i přitěžujícím okolnostem a majetkovým poměrům účastníka řízení, byla pokuta vyměřena ve výši

20 000 Kč tak, jak je uvedeno ve výroku II. tohoto rozhodnutí. Pokuta byla tedy uložena ve spodní hranici možné zákonné sazby dle ustanovení § 16 odst. 4 písm. c) zákona o cenách. Pokutu v uvedené výši považuje správní orgán za zcela vyhovující účelu správní sankce, tedy jako postačující odradit účastníka řízení do budoucna od porušování právních předpisů a motivovat jej k dodržování cenových předpisů. Správní orgán považuje stanovenou výši pokuty za zcela přiměřenou míře a významu chráněného společenského zájmu upraveného zákonem o cenách a též energetickým zákonem, a zároveň ji považuje za odstrašující a může tak plnit jak represivní, tak preventivní funkci. Nadto správní orgán poznamenává, že pokuta udělená ve výši tak, jak je uvedeno ve výroku II. tohoto rozhodnutí, byla uložena v souladu s ustanovením § 2 odst. 4 správního řádu, tedy ve výši odpovídající rozhodovací praxi Úřadu v obdobných nebo shodných případech.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí lze podat rozklad v souladu s ustanovením § 152 správního řádu k předsedkyni Úřadu do 15 dnů od jeho doručení, a to jeho podáním Úřadu. Lhůta pro podání rozkladu se počítá ode dne následujícího po doručení rozhodnutí, nejpozději však po uplynutí desátého dne ode dne, kdy bylo nedoručené a uložené rozhodnutí připraveno k vyzvednutí.

-Otisk úředního razítka-

Mgr. Lukáš Kugler, v. r.
vedoucí oddělení správních řízení Ostrava